รายงานการวิจัย
เรื่อง

ทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

Attitude and Readiness of Students' Ratchaphurek College towards ASEAN Community Labor Market

โดย

ทัศนีย์ อัครพินท์

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากวิทยาลัยราชพฤกษ์

ปีการศึกษา 2555

รายงานการวิจัย
เรื่อง

ทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

Attitude and Readiness of Students' Ratchaphurek College towards ASEAN Community Labor Market

โดย

ทัศนีย์ อัครพินท์

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากวิทยาลัยราชพฤกษ์

ปีการศึกษา 2555

ปีที่ทำการวิจัยแล้วเสร็จ 2556

ชื่อโครงการวิจัย ทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ชื่อผู้วิจัย ทัศนีย์ อัครพินท์

ปีที่ทำการวิจัย 2555

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานอาเซียน ศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเพื่อศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานอาเซียน ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยราชพฤกษ์ ประจำปีการศึกษา 2555 ทั้ง 6 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ รวมทั้งหมด จำนวน 3,003 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 353 คน สุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามคณะต่างๆ ของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ(Multiple Regression)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01– 2.50 เรียนในคณะบริหารธุรกิจ

ทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 50.84 ซึ่งมีความรู้มากที่สุดในเรื่องของจำนวนสมาชิกอาเซียน สำหรับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสาร สะดวกขึ้นเมื่อประเทศก้าวสู่ประชาคมอาเซียน และสำหรับทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นมากที่สุด คือ ผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลาย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นการผสมผสานในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด

ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลประชาคมอาเซียนจากสื่อต่างๆ และมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น คือ ถ้าหากนักศึกษามีระดับความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น เพิ่มมากขึ้น ก็จะส่งผลต่อความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ RAJAPRUK UNIVERSITY

Research project: Attitude and Readiness of Ratchphruek College Students toward Entering to the Labor Market in ASEAN Community

Researcher: Tatsanee Akarapin

Academic year: 2013

Abstract

The purpose of this research was to study the gerneral information of Ratchphruek College student, to identify the level of knowledge on ASEAN basic, to studey the attiude of chanaging into ASEAN community, and to investigate the understanding of ASEAN information and attitude of changing that influrened toward the readiness of students into ASEAN labor market. The sample of this research was students in bachelor' degree, Ratchphruek College in academic year 2012 in 6 faculties such as faculty of business administration, faculty of accounting, faculty of communication arts, faculty of science and public health, faculty of laws, and faculty of arts, in total of 3,003 students. The sample size was calculated by Taro Yamane with 95 percents of confidential level for 353 samples. The samples were collected by using Stratified Random Sampling that divided into each faculty. A data was analyzed by using frequency, percentage, means, standard deviation, and multiple regressions.

The results was found that most respondents were male, study in third year with average GPA 2.01-2.50, and study in faculty of business administration.

A attitude of Ratchaphruek college students towards entering to the labor market in the ASEAN community, it was found that the level of knowledge on ASEAN community of the respondents had average score of 50.84 percents, so the most knowledge was on the number of member countries in ASEAN community. For the understanding of ASEAN community, it was found that the respondents had overall level of understanding at the highest, so most understanding was about basic skill development on English language that would help to communicate easier when it came to ASEAN community. For attitude about the future changing, it was found that the respondents had overall attitude on the future changing at high level, so the most attitudes on the future changing was on the diverse colleagues such as nationality, religious, language, and culture to response on the need of market.

The readiness of entering to ASEAN community, it was found that overall point of views was at high level, so the most readiness was the exposure from the media about the ASEAN community and have the readiness on the knowledge of ASEAN culture in order to compete in ASEAN labor market. The influencing factors toward the readiness to enter ASEAN community were the understanding and knowledge level and attitude about the future changing. If students had more understanding and knowledge level and attitude about the future changing, it would result to increase the readiness to enter ASEAN community.

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
RAJAPRUK UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณวิทยาลัยราชพฤกษ์ที่สนับสนุนเงินทุนวิจัยประจำปี 2555 และคณะกรรมการการวิจัย และอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และปรับปรุงรายงานการวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ รวมถึงเจ้าหน้าที่หน่วยวิจัยและพัฒนาทุกท่าน ที่ให้ความสนับสนุน ช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างที่กรุณาตอบแบบสอบถามทุกท่าน ได้สละเวลาอันสำคัญยิ่งในการให้ข้อมูล ซึ่งทำให้รายงานวิจัยฉบับนี้มีสำเร็จสมบูรณ์

ประการสุดท้าย จากคุณค่าและประโยชน์ของรายงานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแก่บิดา มารดา ตลอดจนครู อาจารย์ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ ประสาท ความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ทัศนีย์ อัครพินท์

พฤศจิกายน 2555

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ RAJAPRUK UNIVERSITY

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย		-1-
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ		-3-
กิตติกรรมประกาศ		-5-
สารบัญ		-6-
สารบัญตาราง		-8-
สารบัญภาพ		-9-
บทที่		
1.	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์การวิจัย	3
	สมมติฐานการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2.	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	ประชาคมอาเซียน	6
	ทฤษฎีการอธิบายการเริ่มต้นการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ	17
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	23
3.	วิธีดำเนินการวิจัย	25
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
	การตรวจสอบเครื่องมือ	28
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
	การวิเคราะห์ข้อมูล	28

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ RAJAPRUK UNIVERSITY

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 31
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 31
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 33
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 35
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น 37
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 39
ตอนที่ 6 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน 40

5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ 44
สรุปผลการวิจัย 44
การอภิปรายผล 46
ข้อเสนอแนะ 48

บรรณานุกรม 49
ภาคผนวก 51

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ RAJAPRUK UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตาราง **หน้า**

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ 31

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามชั้นปี 32

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) 32

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามคณะ 33

ตาราง 5 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของนักเรียน จำแนกตามความรู้พื้นฐาน
เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 33

ตาราง 6 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 35

ตาราง 7 ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น 37

ตาราง 8 ระดับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 39

ตาราง 9 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคม
อาเซียนที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์
เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 40

ตาราง 10 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง
ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 42

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ RAJAPRUK UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวความคิดของการวิจัย	23

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ RAJAPRUK UNIVERSITY

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานศึกษาโดยเฉพาะระดับอุดมศึกษาต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้รูปแบบการเรียนการสอนของสถานศึกษาต่าง ๆ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยได้รับผลกระทบโดยตรงจากระบบโลกเสรีอย่างไร้พรมแดนหรือที่เรียกว่าโลกาภิวัตน์ (Globalization) วิวัฒนาการของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการแข่งขันระดับโลกซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถที่จะอยู่รอดและประสบผลสำเร็จในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงแบบพลวัตร สถานศึกษาที่กำลังมองหาหนทางอยู่รอดจะต้องมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศที่นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ด้วยผู้นำอาเซียนได้ตกลงร่วมกันที่จะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) เพื่อให้อาเซียนสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ ในอนาคต พัฒนาการที่สำคัญดังกล่าว ส่งผลให้ทุกประเทศในอาเซียนรวมทั้งประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านทำให้มีผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการศึกษา องค์กรในประเทศไทยทั้งภาครัฐและเอกชนต้องเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการภายใต้เศรษฐกิจโลกยุคใหม่และภายใต้ประชาคมอาเซียนให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

อาเซียนเป็นตลาดการค้าและการลงทุนที่สำคัญ ประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ต่างมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดทั้งทางเศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นที่ผ่านมาอาเซียนจึงให้ความสำคัญในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจร่วมกันอย่างต่อเนื่องภายหลังจากการดำเนินการไปสู่การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน ต่อมาการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 9 เมื่อตุลาคม พ.ศ. 2546 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำอาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord) เห็นชอบให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปี พ.ศ. 2563 โดยมีองค์ประกอบ 3 เสาหลัก ซึ่งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เป็นเสาหลักสำคัญลำดับแรก มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนที่ได้ดำเนินการอยู่แล้วลึกและกว้าง โดยจำดำเนินการไปพร้อม ๆ กับเป้าหมายอีก 2 เสาหลัก ได้แก่ การเป็นประชมคมแห่งความมั่นคง (ASEAN Security Community: ASC) และประชาคมทางสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) เพื่อมุ่งหวัง

ให้อาเซียนเป็นประชาคมเดียวกันอย่างสมบูรณ์แบบสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของอาเซียน (ASEAN Vision 2020) ต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2550 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ อาเซียนได้ประกาศปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชมคมอาเซียน (Cebu Declaration on the Acceleration of the Establishment of an ASEAN Community by 2015) โดยผู้นำอาเซียน ได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชมให้แล้วเสร็จเร็วขึ้น เป็นภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) จากเดิมที่กำหนดไว้ในปี 2563 (ค.ศ. 2020) (สำนักเศรษฐกิจการเกษตรระหว่างประเทศ 15 ตุลาคม 2550:ออนไลน์ และเพื่อให้เห็นการดำเนินงานในภาพรวมที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อาเซียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำ AEC Blueprint ซึ่งอ้างอิงมาจากเป้าหมายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2 (Bali Concord II) เพื่อกำหนดแผนงานและกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนสำหรับการดำเนินมาตาการต่าง ๆ เพื่อไปสู่เป้าหมาย AEC

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีเป็นหนึ่งในจุดมุ่งหมายหลักของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือจะทำให้ประเทศที่มีค่าตอบแทนต่ำจะเคลื่อนย้ายไปสู่ประเทศที่มีค่าตอบแทนสูง ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องมีแผนรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี จึงจะสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ อนาคตของตลาดแรงงานในปี 2558 จำนวนประชากรในอาเซียนจะเพิ่มขึ้น จาก 588 ล้านคนในปีนี้ เป็น 621 ล้านคนในปี 2558 และจะเพิ่มเป็น 651 ล้านคนในปี 2563 ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 250 ล้านคนมาเป็นประมาณ 300 ล้านคน (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2554) อัตราค่าแรงงานต่อชั่วโมงมีความแตกต่างกันอย่างมากในอาเซียน ผลที่จะเกิดขึ้นคือการเคลื่อนย้ายแรงงานจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในอาเซียน ถึงแม้ไม่มีตัวเลขที่ชัดเจนแต่ค่าแรงงานที่ถูกกว่าในประเทศพม่า ลาว กัมพูชา และเวียดนาม จะทำให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศเหล่านี้สู่ประเทศที่เจริญกว่าตลาดแรงงานในเอเชีย ที่น่าเป็นห่วงมากคือ จำนวนแรงงานจากประเทศจีนและอินเดีย ซึ่งมีสูงมาก แรงงานเหล่านี้จะไหลเข้าสู่อาเซียนซึ่งมีโอกาสดีกว่า นอกจากนั้น คุณภาพของแรงงานเหล่านี้กำลังได้รับการพัฒนาอย่างมากทั้งในประเทศจีนและอินเดีย รัฐบาลจีนได้ใช้งบประมาณจำนวนมากปรับปรุงมหาวิทยาลัย และระบบการศึกษาพื้นฐาน รัฐบาลอินเดียมีโครงการปรับพื้นมหาวิทยาลัยเก่า ๆ และลงทุนในการศึกษาอย่างมหาศาลเช่นเดียวกัน ประเทศไทยจะต้องพัฒนาด้านการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมของแรงงานที่จะออกสู่ตลาดใน 3 ปี ข้างหน้านี้ เพราะการแข่งขันจะสูงมาก โดยเฉพาะจากแรงงานฝีมือในประเทศเอเชีย ตลาดแรงงานในประเทศไทย ทั้งมีฝีมือและไม่มีฝีมือจะถูกท้าทายจากสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไปใน 3 ปีข้างหน้านี้ การบริหารจัดการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการพัฒนาทักษะ วุฒิความสามารถ ของฝีมือช่างสู่ความเป็นสากลจะเป็นสิ่งที่

มีความสำคัญอย่างมากในอนาคตอันใกล้นี้ ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2554)

การเปิดเสรีด้านการค้าสินค้าและบริการในอาเซียนจะส่งผลให้การจัดการศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนขยายตัวกว้างขวางมากขึ้น ทำให้การเคลื่อนย้ายกำลังคน นักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาสะดวกขึ้น เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภาษาและวัฒนธรรมระหว่างกัน สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งถือเป็นภารกิจที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องคิด ต้องทำ เพราะสถานศึกษาเป็นแหล่งผลิตทรัพยากรบุคคลของประเทศ เพื่อรองรับโลกที่มีการแข่งขันอยู่รอบด้านและกำลังจะเกิดขึ้นภายหลังการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน คนไทยต้องมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักและมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะเรื่องศักยภาพคน ทั้งด้านภาษา ทักษะฝีมือแรงงาน ภาคธุรกิจ การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน การออกนอกประเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นและการเข้ามาของประเทศสมาชิกอาเซียนก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าหากเราไม่พร้อม เราก็จะถูกกลืนไปกับประเทศในอาเซียน (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554)

วิทยาลัยราชพฤกษ์ เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่มีความมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตให้เป็นคนเก่งมีความรู้ ทักษะ ความชำนาญ ในแต่ละสาขาวิชา สร้างคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยบัณฑิตต้องเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นจะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำความรู้ ความสามารถ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ดังปรัชญาของวิทยาลัยที่ว่า “สถาบันแห่งการเรียนรู้ยุคใหม่ คุณภาพ คุณธรรม นำหน้าสู่สากล” เพื่อรองรับโลกที่มีการแข่งขันอยู่รอบด้านและกำลังจะเกิดขึ้นภายหลังการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งบัณฑิตต้องมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักและมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน ถ้าหากไม่พร้อมก็จะถูกกลืนไปกับประเทศในอาเซียนและบัณฑิตก็จะไม่สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานอาเซียน
3. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. เพื่อศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานอาเซียน ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1. ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สมมติฐานที่ 2. ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาดังนี้

1.) ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติ เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษา

2.) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3.) ระดับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยราชพฤกษ์ ประจำปีการศึกษา 2555 ทั้ง 6 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะศิลปะศาสตร์ จำนวน 3,003 คน ข้อมูลนักศึกษาที่ลงทะเบียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 วันที่ 6 ธันวาคม 2555 จากสำนักงานทะเบียน วิทยาลัยราชพฤกษ์

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์นนทบุรี

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการศึกษาในช่วงเดือนมีนาคม ถึง สิงหาคม 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะเป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลบางคนหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นสิ่งที่เกิดจากการสะสมประสบการณ์ในอดีตที่จัดเรียงเป็นระบบจะสะท้อนออกมาเมื่อปัจเจกบุคคลเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ

2. ความพร้อม หมายถึง สภาพของบุคคลที่มีวุฒิภาวะ แรงจูงใจ และประสบการณ์เดิมสูงพอที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวก คือ บุคคลนั้นจะต้องมีความรู้ การเตรียมตัว และทัศนะของนักศึกษาต่อการก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยราชพฤกษ์ ทั้ง 6 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะศิลปะศาสตร์

4. อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) ซึ่งประกอบด้วยประเทศสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา

5. ตลาดแรงงาน หมายถึง ความต้องการแรงงานกับจำนวนงานที่มีอยู่ในขณะใดขณะหนึ่ง ตราบใดที่มีความต้องการแรงงานอยู่ตราบนั้นก็จะมีการว่าจ้างงาน

6. ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน หมายถึง หน่วยงาน องค์กร บริษัท สถานประกอบการ และรวมถึงสถานที่ชุมนุม พบปะ นัดพบ ระหว่างลูกจ้างนายจ้าง เพื่อติดต่อนัดพบแรงงาน การค้า และกิจการต่างๆ ซึ่งจะเปิดรับหลายตำแหน่ง ซึ่งเมื่อเปิดประตูประชาคมอาเซียนตลาดแรงงานจะใหญ่ขึ้น จะมีสถานที่ทำงานให้เลือกสรรมากขึ้น และมีโอกาสที่จะได้รับค่าแรงที่สูงขึ้น หากวิชาชีพนั้นเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

7. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจดจำและเข้าใจในรายละเอียดข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

2. ทราบถึงระดับความรู้ และระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์

3. ทราบถึงทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษา และนำไปเป็นแนวทางในการเรียนการสอนให้ได้ตระหนักถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ได้ทำการทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบในการศึกษา ดังนี้

1. ประชาคมอาเซียน
2. ทฤษฎีการอธิบายการเริ่มต้นการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ประชาคมอาเซียน

1. พัฒนาการของอาเซียนสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) หรืออาเซียนจัดตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีของ 5 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์และราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ต่อมาบรูไนดารุสซาลาม ได้เข้ามาเป็นสมาชิกอันดับที่ 6 เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2527 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเข้ามาเป็นสมาชิกอันดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและสหภาพพม่าเข้าเป็นสมาชิกประเทศที่ 8 และ 9 ตามลำดับ เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 และราชอาณาจักรกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกประเทศที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542 รวมสมาชิกทั้งสิ้นจำนวน 10 ประเทศ (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554 ก)

การดำเนินงานในช่วงแรกของสมาคมอาเซียนเป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งระหว่างกัน จึงเน้นเรื่องของการเมืองและความมั่นคงเป็นหลัก จากนั้นจึงเป็นช่วงของการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอาเซียน และมุ่งพัฒนาสู่การร่วมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในท้ายที่สุด

พัฒนาการสำคัญของอาเซียนที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเริ่มจากความพยายามที่จะสร้างกลุ่มเศรษฐกิจภายในอาเซียนขึ้นเพื่อให้อาเซียนสามารถรับมือกับสถานการณ์ระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและกระแสบูรณาการทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอื่นได้ ดังนั้นในการ

ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 4 ที่สิงคโปร์ เมื่อปี พ.ศ. 2535 ผู้นำรัฐบาลอาเซียนได้ตัดสินใจจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area) ขึ้น และเพื่อให้อาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นทั้งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนได้เห็นพ้องในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University) ซึ่งเป็นแนวคิดเบื้องต้นที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อาเซียน โดยใช้การศึกษาเป็นกลไกในการสร้างความเข้าใจกันในหมู่ประชาชนอาเซียนและการส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยในระยะแรกให้จัดตั้งเป็นเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของประเทศสมาชิกอาเซียนเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network) จึงได้เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2538

ต่อมาผู้นำรัฐบาลอาเซียนได้เห็นชอบต่อเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 ในการประชุมสุดยอดอาเซียนอย่างไม่เป็นทางการครั้งที่ 2 เมื่อเดือนธันวาคมพ.ศ. 2540 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ โดยประเทศไทยเป็นผู้ริเริ่มให้ผู้นำรัฐบาลอาเซียนรับรองเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563) (ASEAN Vision 2020) ในโอกาสครบรอบ 30 ปี ของการจัดตั้งอาเซียน ซึ่งกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการดำเนินความร่วมมือในอาเซียนทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความร่วมมือกับภายนอกภูมิภาคเพื่อให้อาเซียนเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (A Concert of Southeast Asian Nations) หุ้นส่วนในการพัฒนาอย่างมีพลวัต (A Partnership in Dynamic Development) ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (A Community of Caring Societies) และภูมิภาคอาเซียนที่มุ่งปฏิสัมพันธ์กับภายนอก (An Outward-looking ASEAN)

เพื่อมุ่งพัฒนาสู่วิสัยทัศน์อาเซียนดังกล่าว ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 6 ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนามเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2541 ได้ให้การรับรองแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการตามวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 (Hanoi Plan of Action to Implement the ASEAN Vision 2020: HPA) หรือแผนปฏิบัติการฮานอย (Hanoi Action Plan) สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2542-2547 เพื่อใช้เป็นกรอบความร่วมมือของอาเซียนในการดำเนินความร่วมมือให้บรรลุเป้าหมายของการมีความมั่งคงทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจอย่างเหนียวแน่น เสถียรภาพและประชากรที่มีคุณภาพที่ดีอย่างทั่วถึง รวมถึงความร่วมมือทางสังคมหรือความร่วมมือเฉพาะด้าน (Functional Cooperation) ซึ่งเป็นความร่วมมือด้านอื่น ๆ ที่มิใช่ด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ได้แก่ การพัฒนาสังคม ความมั่งคงทางสังคม วัฒนธรรมและสารสนเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและสิทธิมนุษยชน โดยต้องทำให้มีผลเป็นรูปธรรมภายในการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน

ต่อมาในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ได้มีการลงนามใน Bali Concord II ที่กำหนดให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ขึ้นภายในปี ค.ศ. 2020 โดยประกอบด้วยสามเสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

(ASEAN Political-Security Community: APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) และเพื่อสานต่อแผนปฏิบัติการที่หมดวาระในปี พ.ศ. 2547 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 10 ณ นครเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ให้การรับรองแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (Vientiane Action Plan) สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2547-2553 เพื่อใช้เป็นกรอบในการสานต่อความร่วมมือเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนต่อไป

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2550 ที่ประชุมได้เห็นชอบให้เลื่อนเวลาในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเร็วขึ้นเป็นภายในปี ค.ศ. 2015 เพื่อให้อาเซียนสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งปัจจุบันและความท้าทายใหม่ๆ ในอนาคต ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 ที่ประเทศสิงคโปร์เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เพื่อเป็นกลไกในการปรับปรุงการทำงานของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีกรอบในการทำงานที่ชัดเจนและสามารถปรับตัวตามสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมือง กฎบัตรอาเซียนเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรจัดระบบการทำงานและบริหารกลไกความร่วมมือระหว่างกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี ค.ศ. 2015 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554 ข)

ในกฎบัตรอาเซียนได้บรรจุเรื่องการศึกษาไว้ในบทที่ 1 ข้อย่อยที่ 10 “เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นด้านการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีพและด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ประชาคมอาเซียน (develop human resources through closer cooperation in education and life-long learning, and science and technology, for the empowerment of the peoples of ASEAN and for the strengthening of the ASEAN Community)” ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าความร่วมมือด้านการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศสมาชิกอาเซียน และเป็นมิติที่สำคัญของเสาหลักทั้งสามด้านของประชาคมอาเซียน และได้ย้ำถึงบทบาทของการศึกษาในการเพิ่มความตระหนักในความเป็นอาเซียนและอัตลักษณ์ของอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมในอาเซียนหลังจากกฎบัตรอาเซียนทั้งสิบประเทศได้ให้สัตยาบัน โดยประเทศสมาชิกครบทั้งสิบประเทศซึ่งขณะนี้ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งสิบประเทศได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียนไปยังสำนักเลขาธิการอาเซียนแล้ว ส่งผลให้กฎบัตรอาเซียนมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554 ค)

นอกจากนี้ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 ได้มีการลงนามประกาศร่วมแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Declaration on the ASEAN Economic Community Blueprint AEC Blueprint) เพื่อใช้กำหนดทิศทาง/แผนงานด้านเศรษฐกิจในการรวมอาเซียน 10 ประเทศเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวบนพื้นฐานของความเท่าเทียมการไม่เลือกปฏิบัติ และการได้รับประโยชน์ร่วมกันอันจะนำไปสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 ในท้ายที่สุด สำหรับแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community Blueprint: APSC Blueprint) และแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint: ASCC Blueprint) ได้รับการรองรับและลงนามในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 ที่ชะอำ-หัวหิน เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2552 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554 ข)

พัฒนาการที่สำคัญดังกล่าวส่งผลให้อาเซียนเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จะมีผลกระทบต่อการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่น การเปิดเสรีด้านการค้าสินค้าและบริการในอาเซียนจะส่งผลให้การจัดการศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนขยายตัวกว้างขวางมากขึ้น และการที่อาเซียนเห็นพ้องกันในการกำหนดให้ภาษาในการทำงานของอาเซียนเป็นภาษาอังกฤษ สื่อให้เห็นว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องจำเป็นทั้งในโลกปัจจุบันและในอนาคต เป็นต้น หลายประเทศในอาเซียนได้มีการเตรียมการและดำเนินการพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนแล้ว เช่น ประเทศสิงคโปร์ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานในชีวิตประจำวันได้ตั้งแต่ในระดับพื้นฐาน และให้นักเรียนมีอิสระที่จะเลือกเรียนภาษาใดภาษาหนึ่งที่ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาที่สาม ประเทศมาเลเซียจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ ประเทศฟิลิปปินส์สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550)

ประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกหนึ่งของอาเซียนจำเป็นต้องเตรียมการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของอาเซียน ซึ่งผลกระทบที่สำคัญการศึกษาไทยคือการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้การเคลื่อนย้ายกำลังคน นักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาสะดวกขึ้น และการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษายังส่งผลให้เกิดการเลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภาษาและวัฒนธรรมระหว่างกัน การศึกษาไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตกำลังคนของประเทศให้มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

2. ประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบด้วยประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 10 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย บรูไน ดารุสซาลาม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และราชอาณาจักรกัมพูชา

3. ความท้าทายของอาเซียนสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเกิดจากแนวคิด แผนปฏิบัติการ ปฏิญญาและยุทธศาสตร์ ตามลำดับต่อไปนี้

วิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020

การที่อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง อาเซียนจึงต้องปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งพัฒนาการที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ การลงนามในเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 ในการประชุมอย่างไม่เป็นทางการของผู้นำรัฐบาลอาเซียน เมื่อเดือนธันวาคม 2540 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ที่ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการดำเนินความร่วมมือในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความร่วมมือกับภายนอกภูมิภาค โดยตั้งเป้าหมายว่าภายในปี พ.ศ. 2563 อาเซียนจะเป็นวงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร และมุ่งปฏิสัมพันธ์กับภายนอก

แผนปฏิบัติการฮานอย สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2542-2547

เพื่อให้วิสัยทัศน์อาเซียนเกิดขึ้นได้จริง ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 15-16 ธันวาคม พ.ศ. 2541 ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม ที่ประชุมได้ให้การรับรองแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการตามวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 หรือแผนปฏิบัติการฮานอย สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2542-2547 เพื่อใช้เป็นกรอบความร่วมมือของอาเซียนในการดำเนินความร่วมมือให้บรรลุเป้าหมายของการมีความมั่นคงทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจอย่างเหนียวแน่นเสถียรภาพและประชากรที่มีคุณภาพที่ดีอย่างทั่วถึงตามเป้าหมายของวิสัยทัศน์อาเซียน

ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II) หรือ Bali Concord II

จากนั้นในปี พ.ศ. 2546 ที่อาเซียนครบรอบสามทศวรรษ ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำอาเซียนได้มีแนวคิดร่วมกันที่จะปรับระบบการทำงานของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพ การปรับโครงสร้างองค์กรเพื่อรองรับภารกิจต่าง ๆ และการเป็น

ประชาคมอาเซียน รวมถึงแนวคิดเรื่องการจัดทำกฎบัตรอาเซียนเพื่อให้อาเซียนมีสภาพเป็นนิติบุคคล จึงได้มีการลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียนฉบับที่ 2 ที่มีจุดประสงค์เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี ค.ศ. 2020 โดยประกอบด้วยสามเสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

แผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ สำหรับช่วงปี พ.ศ. 2547-2553

เพื่อสารต่อแผนปฏิบัติการฮานอยหรือแผนงานฉบับแรกที่หมดวาระในปี พ.ศ. 2547 ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 10 ณ นครเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ เป็นแผนงานฉบับที่สองที่เป็นกลไกในการสานต่อความร่วมมือเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนสำหรับช่วงปี พ.ศ. 2547-2553 โดยได้กำหนดแนวคิดหลักหรือ Theme ของแผนปฏิบัติการฯ ไว้ว่า “สู่ความมั่งคงและจุดหมายร่วมกันในประชาคมอาเซียนที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีสันติสุขและเอื้ออาทร” (“Towards shared prosperity and destiny in an integrated, peaceful and caring ASEAN Community”) VAP จึงเป็นการจัดลำดับความสำคัญของแผนงานและโครงการของประชาคมอาเซียนที่จะเร่งปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามแนวคิดหลักดังกล่าว โดยยึดสามเสาหลักของอาเซียนในด้านความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคง การรวมตัวทางเศรษฐกิจ และความร่วมมือด้านสังคมและวัฒนธรรม

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดตั้งประชาคมอาเซียนบนสามเสาหลักสำคัญ VAP ได้กำหนดแนวคิดและยุทธศาสตร์ในสามเสาหลักของอาเซียน ดังนี้

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนที่มีแนวคิดหลักในการส่งเสริมสันติภาพ เสถียรภาพ ประชาธิปไตยและความมั่นคงในภูมิภาค โดยการร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคงอย่างรอบด้าน โดยมุ่งยุทธศาสตร์สำคัญใน 5 ด้าน คือ

1.1 พัฒนาการทางด้านการเมือง

1.2 การเสริมสร้างบรรทัดฐานที่จะมีร่วมกัน

1.3 การเสริมสร้างความเชื่อใจ

1.4 การแก้ไขปัญหาภายในโดยสันติ

1.5 การสร้างสันติภาพและการป้องกันข้อพิพาท

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีแนวคิดหลักในการส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาโดยการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดขึ้น โดยมุ่งยุทธศาสตร์ 12 ด้านดังนี้

2.1 การรวมตัวของสินค้าและบริการสำคัญแรกเริ่ม 12 รายการ ได้แก่ 4 สาขาเร่งรัดภายในปี พ.ศ. 2553 คือ โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) ผลิตภัณฑ์และบริการ

สุขภาพ การท่องเที่ยว และการขนส่งทางอากาศ ลอจิสติกส์ในปี พ.ศ. 2556 และสาขาอื่นภายในปี พ.ศ. 2558 ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ไม้ ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม สินค้าเกษตร และการประมง

2.2 เขตการลงทุนอาเซียน โดยส่งเสริมการเปิดเสรี การลงทุนและการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน

2.3 การค้าสินค้าโดยมุ่งลดอุปสรรคด้านภาษี การอำนวยความสะดวกด้านการค้า เช่น ศุลกากร การพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพย์สินทางปัญญา ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมและการพัฒนาวิสาหกิจ เป็นต้น

2.4 การค้าบริการ เช่น การเปิดเสรีด้านบริการและการท่องเที่ยว เป็นต้น

2.5 ความร่วมมือด้านการเงิน

2.6 การขนส่งทั้งการเคลื่อนย้ายคนและสินค้าอย่างเสรีในหลากหลายรูปแบบ

2.7โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างความเชื่อมโยงและมั่นคงในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.8 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศรวมถึงการทำให้ประชาชนกินดีอยู่ดีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การบริการด้านวิชาการเพื่อตอบสนองต่อการรวมตัวด้านเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์ในเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรม

2.9 พลังงาน โดยเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืนในอาเซียน โครงการเชื่อมโยงระบบพลังงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น รวมถึงการอนุรักษ์และการรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

2.10 สาขาการเกษตร สินค้าโภคภัณฑ์ และป่าไม้ โดยเน้นพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการค้าทั้งภายในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศภายนอก

2.11 การเสริมสร้างสถาบันของอาเซียน เช่น การกำหนดกลไกการยุติข้อพิพาท การจัดทำข้อมูลสถิติและเผยแพร่ให้ประเทศสมาชิกรับทราบ

2.12 ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่เจรจาของอาเซียน โดยการสนับสนุนการเชื่อมโยงและส่งเสริมความสอดคล้องของข้อตกลงต่าง ๆ ที่อาเซียนมีกับประเทศคู่ค้าสำคัญรวมถึงการจัดทำความตกลงด้านเศรษฐกิจกับประเทศที่กำลังมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่มีแนวคิดหลักในด้านการทำนุบำรุงมนุษย์ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของอาเซียนโดยยึดถือประชาชนเป็นศูนย์กลาง ได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ 4 ด้าน ดังนี้

3.1 การสร้างสังคมที่มีความเอื้ออาทร โดยเน้นพัฒนาสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น ยกระดับคุณภาพชีวิต การจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง การขจัดปัญหาความยากจน ปัญหาเด็ก สตรีผู้สูงอายุและคนพิการ เป็นต้น

3.2 การจัดการผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ โดยส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเสริมสร้างขีดความสามารถของรัฐบาลในการติดตามตรวจสอบตลาดแรงงานและดัชนีด้านทรัพยากรมนุษย์ การคุ้มครองทางสังคมและระบบการจัดการความเสี่ยงในสังคม เป็นต้น

3.3 การส่งเสริมสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน โดยการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งการพยายามขจัดปัญหาและการป้องกัน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

3.4 การส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน โดยสร้างจิตสำนึกความเป็นอาเซียนผ่านกิจกรรมด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา ศิลปะ การส่งเสริมความเข้าใจกันในหมู่ประชาชนอาเซียน และสถานของอาเซียนในเวทีนานาชาติทั้งบทบาทในเชิงรุกและการปรับปรุงกลไกการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ

นอกจากสามเสาหลักสำคัญแล้ว VAP ได้ให้ความสำคัญกับการลดช่องว่างด้านการพัฒนาระหว่างประเทศเพื่อเร่งรัดกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ต้องการให้อาเซียนสิบประเทศเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว บนพื้นฐานของความเท่าเทียม การไม่เลือกปฏิบัติ และการได้รับประโยชน์ร่วมกัน โดยในปี พ.ศ. 2549 ได้มีการประกาศร่างพิมพ์เขียวกฎบัตรอาเซียน (Declaration on the Blueprint of the ASEAN Charter) ที่จะเป็นเครื่องมือในการช่วยขับเคลื่อนการสร้างประชาคมอาเซียน และในร่างพิมพ์เขียวดังกล่าวได้กำหนดให้มีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเร็วขึ้นเป็นภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ทั้งนี้ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ที่ประชุมได้เห็นชอบให้เลื่อนเวลาในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเร็วขึ้นเป็นภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554 ง)

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

จากการที่อาเซียนจะต้องปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทั้งที่ยังมีอยู่ในปัจจุบันและความท้าทายใหม่ ๆ ในอนาคต ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13 ณ ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ผู้นำรัฐบาลอาเซียนได้ให้การรับรองกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เพื่อปรับปรุงการทำงานของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีกรอบในการทำงานที่ชัดเจนและสามารถปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

กฎบัตรอาเซียนเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร จัดระบบการทำงานและบริหารกลไกความร่วมมือระหว่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 นอกจากนี้ที่ประชุมได้ลงนามในคำประกาศร่วมแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อใช้กำหนดทิศทาง/แผนงานด้านเศรษฐกิจในการรวมอาเซียนสิบประเทศให้มีตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการการลงทุน เงินทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรีปัจจุบันประเทศสมาชิกทั้งสิบประเทศได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียน กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554 ค)

ปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2552-2558

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 ที่ชะอำ-หัวหิน เมื่อเดือนมีนาคมพ.ศ. 2552 ผู้นำรัฐบาลอาเซียนได้ลงนามในแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community Blueprint: APSC Blueprint) และแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint: ASCC Blueprint) พร้อมทั้งได้ประกาศปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2552-2558 (Cha-Am Hua Hin Declaration on the Roadmap for an ASEAN Community 2009-2015) ที่ประกอบด้วยสามเสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยยึดแผนงานการจัดตั้งประชาคมทั้งสามด้านที่ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบร่วมกันในการดำเนินการเพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

แผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (APSC Blueprint) เน้นกระบวนการเสริมสร้างอาเซียนให้เป็น 1. ประชาคมที่มีกฎเกณฑ์ ค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน 2. ภูมิภาคที่เป็นปึกแผ่น สงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงรอบด้าน และ 3. การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกมีความพึ่งพาซึ่งกันและกันและมีการบูรณาการร่วมกันมากขึ้น

แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เน้นการบูรณาการด้านเศรษฐกิจ 4 ด้าน คือ

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรีด้วยการกำหนดเวลาในการลดหรือยกเลิกอุปสรรคระหว่างกันเป็นระยะ เช่น การลดภาษีสินค้าเหลือศูนย์ การลดหรือเลิกมาตรการที่มิใช่ภาษีในปี พ.ศ. 2553 เป็นต้น

2. การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียนทั้งในด้านนโยบายการแข่งขัน นโยบายภาษี การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดการด้านทรัพย์สินทางปัญญา

พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่งเทคโนโลยีสารสนเทศและพลังงาน)

3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคด้วยการพัฒนากลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการลดช่องว่างของระดับการพัฒนาของประเทศ และ

4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกเพื่อความแข็งแกร่งและแข่งขันได้กับภูมิภาคอื่น โดยเน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจ การสร้างเครือข่าย การผลิตและจำหน่าย และการจัดทำเขตการค้าเสรีกับประเทศคู่เจรจา

แผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC Blueprint) เน้นให้ประชาชนอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับโอกาสและเข้าถึงการพัฒนาในทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม ประกอบด้วยความร่วมมือ 6 ด้าน คือ 1. การพัฒนามนุษย์ 2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคมด้วยการลดความยากจน ส่งเสริมการคุ้มครองและสวัสดิการสังคม สภาพแวดล้อม และ 3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม 4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม 5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน และ 6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา

นอกจากนี้ผู้นำอาเซียนได้รับรองแผนงานข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนฉบับที่สอง พ.ศ. 2552-2558 (Initiative for ASEAN Integration (IAI) Work Plan 2 2009-2015) ซึ่งแผนงานดังกล่าวนี้นับเป็นแผนปฏิบัติการฉบับที่สามนับจากแผนปฏิบัติการฮานอย (พ.ศ. 2542-2547) และแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (พ.ศ. 2547-2553) ที่จะหมดวาระในปี พ.ศ. 2553 โดยเน้นการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาขีดความสามารถ การฝึกอบรมและการจัดทำแผน (Master Plan) ของกลุ่มประเทศ CLMV เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาของประเทศและส่งเสริมการรวมตัวในอาเซียน เช่น การเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษให้แก่เจ้าหน้าที่และประชาชนในกลุ่ม CLMV การส่งเสริมให้บุคลากรจากสำนักงานอาเซียนแห่งชาติหรือกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับงานด้านอาเซียนจากกลุ่มประเทศ CLMV เข้ามาร่วมปฏิบัติงานในสำนักเลขาธิการอาเซียนการจัดอบรมถึงการอบรมเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาดัชนีชี้วัดความก้าวหน้าของกลุ่มประเทศ CLMV ในการลดช่องว่างการพัฒนา (กระทรวงการต่างประเทศ, 2552 ข)

4. การอุดมศึกษากับเงื่อนไขในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

อุดมศึกษาในประเทศภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีที่มาจากภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันและผ่านขั้นตอนการพัฒนาที่หลากหลาย อุดมศึกษาในภูมิภาคนี้ได้เผชิญกับความท้าทายมากมาย รวมถึงการเพิ่มจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนระดับมหาวิทยาลัย การได้รับความรู้และข้อมูลอย่างท่วมท้นเกินกว่ากำลังที่จะได้รับ การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและข้อจำกัดด้านงบประมาณ

จากการวิเคราะห์ประเทศกรณีตัวอย่างในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการวิจัยร่วมระหว่างสำนักงาน UNESCO กรุงเทพฯ และศูนย์ภูมิภาคของซีมีโอว่าด้วยการอุดมศึกษาและการพัฒนา (SEAMEO RIHED) เรื่อง “A Situational Analysis of Higher Education Reforms in South-East Asian Countries” เมื่อปี พ.ศ. 2548 พบว่าแม้ว่าอุดมศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะมีความแตกต่างและความหลากหลายซึ่งหล่อหลอมมาจากภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ความพยายามในการสร้างชาติที่แตกต่างกันรวมถึงแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงของโลก แต่ประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคก็เผชิญกับความท้าทายมราไม่ต่างกัน ประการแรกคือ การเพิ่มโอกาสในการเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาของเยาวชนที่มีจำนวนและความต้องการเพิ่มขึ้นในการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงคุณภาพของการจัดการศึกษาควบคู่ไปด้วย ความท้าทายประการที่สอง ได้แก่ ความหลากหลายของประเภทและหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาที่ทวีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเพื่อสนองตอบความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ การศึกษาเปิดเปิดและการศึกษาทางไกลเป็นรูปแบบการศึกษาที่จะได้รับความนิยมมากขึ้นเพราะสามารถเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยทำงานและผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้การศึกษาข้ามชาติ (Transnational Education) ก็มีแนวโน้มจะเติบโตเพิ่มขึ้น โดยประเทศมาเลเซียได้รับการกล่าวขานว่าเป็นประเทศที่มีประสบการณ์และการพัฒนาด้านการจัดการศึกษาทางไกลมากที่สุดในภูมิภาค ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ ยังเป็นผู้นำเข้าการศึกษาข้ามพรมแดน (Cross-border Education) จากประเทศที่มีความก้าวหน้า เช่น ออสเตรเลีย อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา

ความท้าทายประการต่อมาคือ การพัฒนาความเป็นสากลของอุดมศึกษาในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา การแลกเปลี่ยนนักศึกษาและนักวิชาการระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ทวีจำนวนเพิ่มขึ้นโดยลำดับและจะเพิ่มขึ้นต่อไปในอนาคต เนื่องจากประสบการณ์การศึกษาที่พึงประสงค์ของบัณฑิตในตลาดแรงงานในประเทศและระหว่างประเทศการเติบโตของการศึกษาข้ามชาติทั่วโลกและการจัดตั้งวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศได้แสดงให้เห็นแนวโน้มของความสัมพันธ์ทางการศึกษากับอุดมศึกษาในประเทศที่พัฒนาแล้ว อาทิ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย เป็นต้น ในขณะเดียวกันบางประเทศในภูมิภาค อาทิ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และไทยก็เป็นผู้ส่งออกบริการการศึกษาโดยจัดการศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้าน

การผลักดันให้มหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบราชการเป็นพัฒนาการอีกประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารที่สอดคล้องเหมาะสมกับประเภทและพันธกิจที่มีความหลากหลายของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งขยายจำนวนเพิ่มขึ้น และเพื่อเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาบริหารกิจการของตนได้อย่างคล่องตัว ยืดหยุ่นและสามารถสนองตอบความ

ต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีอิสระในการแสวงหางบประมาณเพิ่มเติมผ่านการให้บริการการศึกษาในเชิงพาณิชย์

การขยายตัวของการอุดมศึกษาอย่างรวดเร็วทำให้งบประมาณที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับจากรัฐบาลอยู่ในวงจำกัด สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องแสวงหางบประมาณจากแหล่งอื่น ๆ โดยการให้บริการการศึกษาควบคู่กับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันในเชิงพาณิชย์ เช่น การตั้งบริษัทของสถาบันเพื่อให้บริการที่ปรึกษา และการทำวิจัย หรือการร่วมมือกับภาคธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ได้มีการปรับโครงสร้างระบบอุดมศึกษาโดยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การปรับรูปแบบการบริหารงานมหาวิทยาลัยของรัฐให้เป็นไปในรูปแบบการบริหารงานของภาคเอกชน (Corporatization) และการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

การเพิ่มอิสระในการบริหารจัดการแก่สถาบันอุดมศึกษาเพื่อแลกกับการเพิ่มความสามารถในการตรวจสอบได้ (Accountability) เป็นแนวโน้มที่สำคัญของโลกเช่นเดียวกับของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังจะเห็นได้จากการปรับรูปแบบการบริหารงานมหาวิทยาลัยของรัฐให้เป็นไปในรูปแบบการบริหารงานของภาคเอกชนในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ การจัดตั้งมหาวิทยาลัยในกำกับ (Autonomous Universities) ในประเทศอินโดนีเซียและไทย ทั้งนี้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหัวใจหลักของการสร้างและดำรงความน่าเชื่อถือของหลักสูตรสถาบันอุดมศึกษาและระบบอุดมศึกษาทั่วโลกสำหรับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซียและ ไทยมีการจัดตั้งกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาแล้วในขณะที่ประเทศกัมพูชาและลาวอยู่ในระหว่างการจัดตั้งกลไกและหน่วยงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ทฤษฎีการอธิบายการเริ่มต้นการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ

1. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่เป็นทฤษฎีที่อธิบายการเคลื่อนย้ายที่เก่าแก่ที่สุดส่วนใหญ่ใช้ประยุกต์อธิบายรูปแบบการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ ซึ่งใช้เริ่มแรกในประเทศกำลังพัฒนาและต่อมาก็ใช้ในประเทศพัฒนาแล้ว ในการอธิบายทฤษฎีนี้ (Massey et at.,1994, อ้างถึงใน ไพรัช ลำยอง, 2545: 12) ได้แบ่งการอธิบายออกเป็น 2 แนวทฤษฎี คือ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคสมัยใหม่ และทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาคสมัยใหม่

1.1 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคสมัยใหม่ ได้อธิบายการเคลื่อนย้ายว่าเป็นผลจากความแตกต่างของค่าจ้าง (Wage Differentials) และความเป็นไปได้ในการได้งานตามรูปแบบอัตราการว่างงาน ตามทฤษฎีนี้ค่าจ้างที่แตกต่างกันระหว่างพื้นที่เป็นเหตุผลหลักในการตัดสินใจ

เคลื่อนย้ายของแรงงาน ซึ่งความแตกต่างของค่าจ้างเกิดขึ้นเนื่องจากความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ในด้านอุปสงค์และอุปทานแรงงาน ในแนวคิดนี้มองว่า ตลาดแรงงานเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้าย นอกจากนี้ปัจจัยอื่นก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน อาทิ ผลิตภาพแรงงาน (Labor Productivity) หรือ ระดับองค์กรแรงงาน (Jennissen, 2004) ในส่วนของรัฐบาลการแทรกแซงนโยบายของรัฐบาล อาทิ การออกกฎระเบียบหรือการเข้าไปมีอิทธิพลในตลาดแรงงานของประเทศที่ส่งแรงงาน (Origin Country) และประเทศที่รับแรงงาน (Destination Country) จะมีผลต่อการเคลื่อนย้ายของแรงงาน

1.2 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาคสมัยใหม่นั้นเน้นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทางเลือกของแต่ละบุคคลในการเผชิญกับศักยภาพในการเคลื่อนย้ายไปในที่ที่มีค่าจ้างแตกต่างกันและความเป็นไปได้ในการหางาน กล่าวคือ มุ้งเน้นที่ระดับความมีเหตุผลของแต่ละบุคคลในการตัดสินใจย้ายถิ่นบนพื้นฐานการคำนวณต้นทุน-กำไร (Cost-Benefit) เป็นตัวชี้วัดทางบวกในการย้ายถิ่น ในแนวคิดนี้ลักษณะทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่เพิ่มประโยชน์จากการเคลื่อนย้ายและปัจจัยทางปัจเจกบุคคลสังคมและเทคโนโลยีจะนำไปสู่การเคลื่อนย้ายที่เพิ่มขึ้น ซึ่งความแตกต่างของอัตราค่าจ้างและการจ้างงานเป็นตัวแปรสำคัญและรัฐบาลมีอิทธิพลต่อการเคลื่อนย้ายโดยผ่านทางนโยบายที่ส่งผลกระทบต่อการเคลื่อนย้าย อาทิ นโยบายการพัฒนาเพื่อเพิ่มรายได้ในประเทศ การลดความเป็นไปได้ในการทำงานในต่างประเทศ หรือ การเพิ่มต้นทุนการเคลื่อนย้าย เป็นต้น

2. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเคลื่อนย้ายแรงงานแบบใหม่

อธิบายว่า ทฤษฎีนี้มองการเคลื่อนย้ายเป็นยุทธศาสตร์ครอบครัว (Family Strategy) เพื่อเปลี่ยนแปลงแหล่งรายได้ ลดความเสี่ยงของครอบครัวและพ้นการกีดกันสู่การสร้างฐานและทุน ในแบบจำลองนี้ การเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศเป็นการชดเชย (Compensate) สำหรับการไม่มีหรือความล้มเหลวของตลาดบางอย่างในประเทศกำลังพัฒนา เช่น ตลาดการประกันราคาพืชผล (Crop Insurance Markets) ตลาดส่งมอบสินค้า (Futures Markets) การประกันการว่างงาน (Unemployment Insurance) หรือตลาดทุน (Capital Markets) แนวคิดนี้ตรงกันข้ามกับแนวคิดเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่ เนื่องจากไม่ได้มองว่าความแตกต่างของค่าจ้างเป็นสภาพความจำเป็นสำหรับการเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศและการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศดั้งเดิมหรือความเสมอภาคของค่าจ้างที่แตกต่างกัน (Equalization of Wage Differentials) ก็ไม่ใช่สิ่งจำเป็นที่จะลดความกดดันในการเคลื่อนย้าย ตามทฤษฎีนี้รัฐบาลจะมีอิทธิพลต่อการเคลื่อนย้ายโดยผ่านนโยบายในเรื่องการประกันตลาด ตลาดทุน และตลาดส่งมอบสินค้าตลอดจน นโยบายการกระจายรายได้ซึ่งมีผลกระทบต่อการกีดกันบางกลุ่มที่เกี่ยวข้อง และด้วยเหตุนี้จึงเกิดการเคลื่อนย้ายขึ้น

ในการตัดสินใจเข้ามาเป็นแรงงานข้ามชาตินั้น จึงไม่สามารถอธิบายได้โดยพิจารณาที่ตัวแรงงานอย่างเดียวต้องนำสังคมที่แวดล้อมอยู่ (Social Entities) มาพิจารณาด้วยสังคมที่แวดล้อมอยู่อันดับแรก คือ ครัวเรือน (Household) ครัวเรือนมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงหากรายได้ของครัวเรือนไม่เพียงพอ ทางหนึ่งก็คือ การเคลื่อนย้ายแรงงานของสมาชิกในครัวเรือน (Stark and Bloom, 1985 quoted in Jennissen, 2004) ตามทฤษฎีนี้การเคลื่อนย้ายแรงงานจะต้องศึกษาสังคมแวดล้อมอยู่ 2 ส่วน คือ ครัวเรือนและสังคม ความไม่มั่นคงในรายได้ของครัวเรือนเป็นหลักสำคัญในการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงาน การย้ายถิ่นของสมาชิกในครอบครัวเป็นทางที่จะกระจายความเสี่ยงในด้านการมีรายได้ไม่เพียงพอ

3. ทฤษฎีระบบโลก ในทฤษฎีนี้ไม่ได้มองตลาดแรงงานในระบบเศรษฐกิจของประเทศ แต่มองที่โครงสร้างของตลาดโลก โดยเฉพาะของการแทรกซึมของกระแสทุนนิยมซึ่งสัมพันธ์กันทั่วโลก สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจากการกระทำร่วมกันของรัฐบาลอาณานิคมใหม่ บรรษัทข้ามชาติและกลุ่มชนชั้นนำ ตามทฤษฎีนี้การเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศเกิดขึ้นเนื่องจากที่ดิน วัตถุดิบและแรงงานในพื้นที่ประเทศดั้งเดิมถูกดึงเข้าไปในเศรษฐกิจตลาดโลก และระบบธรรมเนียมนิยมก็ได้ถูกทำลายลง ซึ่งการเชื่อมโยงการคมนาคม การติดต่อสื่อสาร วัฒนธรรมและแนวความคิดในกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้การเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศง่ายขึ้น ในมุมมองนี้แตกต่างระหว่างค่าจ้างและการจ้างงานระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อการย้ายถิ่นน้อยกว่านโยบายในเรื่องการลงทุนระหว่างประเทศและการไหลของเงินทุนและสินค้าระหว่างประเทศ

กลุ่มนักคิดทฤษฎีระบบโลก อาทิ Portes and Bach (1985 อ้างถึงใน เศกสิน ศรีวัฒนานุกูลกิจ, 2541: 17) เชื่อว่าการอพยพแรงงานระหว่างประเทศนั้นมีลักษณะขึ้นลงตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศที่เกี่ยวข้อง ยิ่งในระบบเศรษฐกิจแบบโลกาภิวัตน์แล้ว ความเจริญทางเศรษฐกิจไม่จำกัดอยู่เฉพาะที่หนึ่งที่ใด ในเวลาหนึ่งในประเทศหนึ่งอาจจะร่ำรวยแรงงานต่างประเทศก็จะทะลักเข้าไปแต่ในเวลาต่อมาประเทศอื่นอาจจะร่ำรวยมากกว่าแรงงานจากที่เดิมก็เคลื่อนย้ายในประเทศใหม่ แรงงานต่างชาตินี้จะมีการติดต่อระหว่างพวกเดียวกันเพื่อส่งข่าวว่าค่าจ้างที่ไหนดีกว่ากัน เช่นเดียวกับ Sassen Koob (n.d. อ้างอิงใน เศกสิน ศรีวัฒนานุกูลกิจ, 2541: 17) ที่มองว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศเป็นผลมาจากระบบเศรษฐกิจโลกที่ประเทศทุนนิยมมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าประเทศรอบนอก แรงงานจากประเทศรอบนอกจึงเคลื่อนย้ายมาหางานทำในประเทศทุนนิยม ทำให้โลกทั้งโลกเชื่อมโยงกันในลักษณะประเทศพัฒนาแล้วได้ประโยชน์จากแรงงานของประเทศด้อยพัฒนา ส่วนในประเทศที่ส่งออกแรงงานเองนั้นก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทสู่เมืองโดยเฉพาะกลุ่มคนที่ไม่มีที่ดินทำกิน

ทฤษฎีที่อธิบายสาเหตุต่อเนื่องของการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ

1. ทฤษฎีเครือข่าย

ทฤษฎีเครือข่ายเน้นว่าเครือข่ายของผู้เคลื่อนย้าย (Network of Migrants) จะช่วยลดต้นทุนและความเสี่ยงในการเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศตลอดจนเพิ่มความเป็นไปได้ในการเคลื่อนย้าย เครือข่ายเหล่านี้พัฒนาง่ายขึ้นโดยผ่ายนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการติดต่อสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งเมื่อสิ่งเหล่านี้พัฒนาขึ้นแล้วเครือข่าย ผู้เคลื่อนย้ายจะทำให้การเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศไม่ต้องพึ่งพาการแทรกแซงทางนโยบาย

2. ทฤษฎีปัจจัยต่อเนื่อง

อธิบายว่า การตัดสินใจเคลื่อนย้ายในบริบททางสังคมในที่เปลี่ยนแปลงไปจะทำให้กระแสการเคลื่อนย้ายสร้างข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ซึ่งจะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเพิ่มขึ้นตามทฤษฎีนี้การเคลื่อนย้ายเป็นผลมาจากปัจจัยในเรื่องการกระจายรายได้และที่ดิน องค์กรการผลิตภาคเกษตร การยอมรับค่านิยมและวัฒนธรรมของผู้เคลื่อนย้าย การกระจายทุนนิยมในแต่ละพื้นที่และการตีค่างานของสังคม (Social Labeling) ประเทศพัฒนาแล้วว่าเป็นงานของแรงงานต่างด้าว

3. ทฤษฎีความคาดหวังในรายได้

กล่าวว่า การย้ายถิ่น เป็นการไหลเวียนของทุนมนุษย์ และจะทำให้เพิ่มความสามารถในการผลิตของทรัพยากรมนุษย์ การย้ายถิ่นเป็นการลงทุนที่ต้องมีค่าใช้จ่าย 2 ประเภท คือ ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน ได้แก่ ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นตัวเงิน คือ ค่าเสียโอกาสต้นทุนทางจิตใจ ในการที่ต้องเปลี่ยนสภาพสังคม และสิ่งแวดล้อมใหม่

ต่อมาได้มีผู้ที่นำไปพัฒนาคือ Harris and Todaro (1969 อ้างถึงใน ศุภวัลย์ พลายน้อย และ เนาวรัตน์ พลายน้อย, 2529) พิจารณาว่า การตัดสินใจในการย้ายถิ่นนั้น จะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่าง รายได้ในเมืองและชนบท และโอกาสที่จะได้ทำงานในเมือง Todaro เห็นว่าตลาดแรงงานในเมือง ประกอบด้วย 2 ภาค ภาคแรก คือ ตลาดแรงงานที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งมักมีขนาดค่อนข้างใหญ่ที่ประกอบด้วย การจ้างด้วยตนเอง และการทำงานในสถานประกอบการขนาดเล็ก มีการว่างงานอย่างเปิดเผย ค่าแรงต่ำ เพราะถูกกำหนดโดยการแข่งขันของแรงงานในตลาด ภาคที่สองเป็นอุตสาหกรรมสมัยใหม่จะมีขนาดเล็กกว่าภาคที่ไม่เป็นทางการ คนงานได้รับค่าแรงสูงกว่าเพราะถูกกำหนดโดยสหภาพแรงงาน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความเข้มแข็ง ต่อมา Todaro ได้พัฒนาแนวคิดนี้เพิ่มเติม โดยนำปัจจัยด้านความหลากหลายในคุณภาพแรงงานจากชนบท เข้ามาพิจารณาโอกาสที่แรงงานจากชนบท จะถูกเลือกเข้าไปทำงานในภาคอุตสาหกรรม จะไม่เท่ากันเพราะขึ้นอยู่กับปัจจัยทุนมนุษย์หลายประการ เช่น อายุ การศึกษา และประสบการณ์ เป็นต้น

4. ทฤษฎีการพึ่งพา (Dependent plantation economies)

เป็นแนวคิดของกลุ่มนีโอ-มาร์กซิส (Neo-Marxist Conflict Model) ที่พิจารณาเรื่องทางเศรษฐกิจ กับเรื่องทางสังคม และสถาบันการเมือง ว่าเป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกพิจารณาจากกัน ระบบเศรษฐกิจ จะต้องพิจารณาในวงกว้างออกไปคือ พิจารณาว่า เมืองมีส่วนกำหนดชนบทอย่างไร หรือประเทศด้อยพัฒนา ถูกกำหนดโดยประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างไร และสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีรูปแบบความสัมพันธ์กันอย่างไร เครื่องมือวิเคราะห์ที่สำคัญในทฤษฎีนี้ มักจะใช้ระเบียบวิธีประวัติศาสตร์โครงสร้าง สถาบันในการพิจารณาที่ชาวชนบท ถูกความจำเป็นบังคับให้เข้าไปหางานทำในเมือง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการด้อยพัฒนาในชนบท ขณะเดียวกัน ศูนย์กลางหรือเมืองจะเกิดการพัฒนาระบบเศรษฐกิจซึ่งเป็นระบบทุนนิยม จะเอารัดเอาเปรียบแรงงานจากชนบท และดูดซับมูลค่าส่วนเกินทางเศรษฐกิจไปสู่เมือง ตลาดแรงงานจะถูกผูกขาด แรงงานจากชนบทจะทำอาชีพชั้นต่ำลงไปจากชาวเมือง และจะต้องอาศัยอยู่มนสลัม หรือที่ไม่เหมาะสมอื่น ๆ มีความแปลกแยก ไม่สามารถผสมผสานกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเมือง

ทฤษฎีการพึ่งพาพิจารณาการย้ายถิ่นในลักษณะที่เป็นผลของระบบความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทั้งในระดับชนบท ระดับเมืองศูนย์กลางระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศ ในลักษณะระบบความสัมพันธ์แบบศูนย์กลาง และปริมณฑล ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่นในแนวคิดนี้คือ มาตรการในการพัฒนาประเทศ หากเป็นการพัฒนาในลักษณะรวมศูนย์ และพึ่งพา ก็จะทำให้เกิดการย้ายถิ่นมากขึ้น และเกิดการเอารัดเอาเปรียบระหว่างชนชั้น โดยการกดราคาผลผลิตการเกษตรให้ต่ำลง ในทางกลับกัน สินค้าอุตสาหกรรมกลับมีราคาสูง เป็นสาเหตุทำให้เกิดการย้ายถิ่นของชาวชนบท มาหางานทำในเมืองมากขึ้น (ศุภวัลย์ พลายน้อย และเนาวรัตน์ พลายน้อย, 2529)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพรรณิกา แก้วเกิดสี (2549: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ผลของเขตการค้าเสรีอาเซียนต่อกระบวนการใช้แรงงานอุตสาหกรรมรองเท้า: แรงงานกำลังจะกลายเป็นช่างรองเท้าหรือลูกจ้างผลิตรองเท้า ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียนต่อสภาวะการผลิต การตลาดและการใช้แรงงาน ตลอดจนมาตรการการเตรียมความพร้อมของสถานประกอบการภายหลังการเปิดเสรีทางการค้า ในการแข่งขันสูงกว่าประเทศสมาชิกอื่น ๆ ใน AFTA การเปิดเสรีจะเกิดผลกระทบในทางบวกต่อตลาดแรงงาน คาดการณ์ได้ว่า อุตสาหกรรมรองเท้าไทยจะขยายการเติบโตมากขึ้น เมื่อมีการเปิดเสรีทางการค้า อุปสงค์แรงงานในอุตสาหกรรมรองเท้ากำลังเพิ่มขึ้นพร้อมกับราคาค่าจ้าง โดยพบว่าการเปิดเสรีทางการค้าจะทำให้มีการแข่งขันกันสูงขึ้นทั้งตลาดใน

ประเทศและต่างประเทศ แต่ทำให้สถานประกอบการทราบถึงศักยภาพของตนเองมากขึ้น อุตสาหกรรมรองเท้าไทย มีความได้เปรียบโดยการเปรียบเทียบกับความสามารถ และในด้านมาตรการการเตรียมความพร้อมของสถานประกอบการนั้น ส่วนใหญ่เตรียมความพร้อมในด้านการเพิ่มความหลากหลายของรูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การแสวงหาตลาดใหม่ และเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายนอกจากนี้คุณลักษณะของสถานประกอบการที่ต่างกันยังได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าที่ต่างกัน และข้อเสนอนะที่สำคัญ คือ การให้ข้อมูลแก่สถานประกอบการและแรงงานในด้านมาตรการการเปิดเสรี และกรอบเวลาที่ชัดเจนล่วงหน้า ซึ่งจะช่วยให้สถานประกอบการและแรงงานเตรียมความพร้อม และเพิ่มศักยภาพด้วยการเพิ่มพูนทักษะความรู้ซึ่งจะช่วยให้ลูกจ้างกลายเป็นแรงงานที่มีคุณภาพทั้งด้านฝีมือการผลิต ระเบียบวินัยการทำงาน และคุณภาพชีวิตที่ดี

อรวรรณ สีลวานิช (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงอายุโดยเฉลี่ย 20 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปที่สื่อนำเสนอต่อสาธารณะอยู่อย่างสม่ำเสมอ ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดเชิงลึกของการเคลื่อนย้ายแรงงานและข้อตกลงที่อาเซียนได้จัดทำขึ้นเพื่อเตรียมสำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในปี พ.ศ. 2558 ได้ถูกต้องนัก ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนะเกี่ยวกับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้ และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ ทัศนะที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ด้านการเตรียมพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต

เอกราช อะมะวัลย์ (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน ได้แก่ ปัจจัยด้านความเข้าใจ ปัจจัยศักยภาพบุคลากร ปัจจัยคุณภาพมาตรฐาน และปัจจัยการเปิดเสรีการศึกษาประกอบด้วยการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่างๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษา ควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน สุดท้ายงานวิจัยยังได้ให้ข้อเสนอแนะเป็นแนวทางการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ซึ่งประกอบไปด้วยการพัฒนาองค์ความรู้ การพัฒนาบุคลการ และการพัฒนาความร่วมมือ

4. กรอบแนวความคิดของการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังนี้

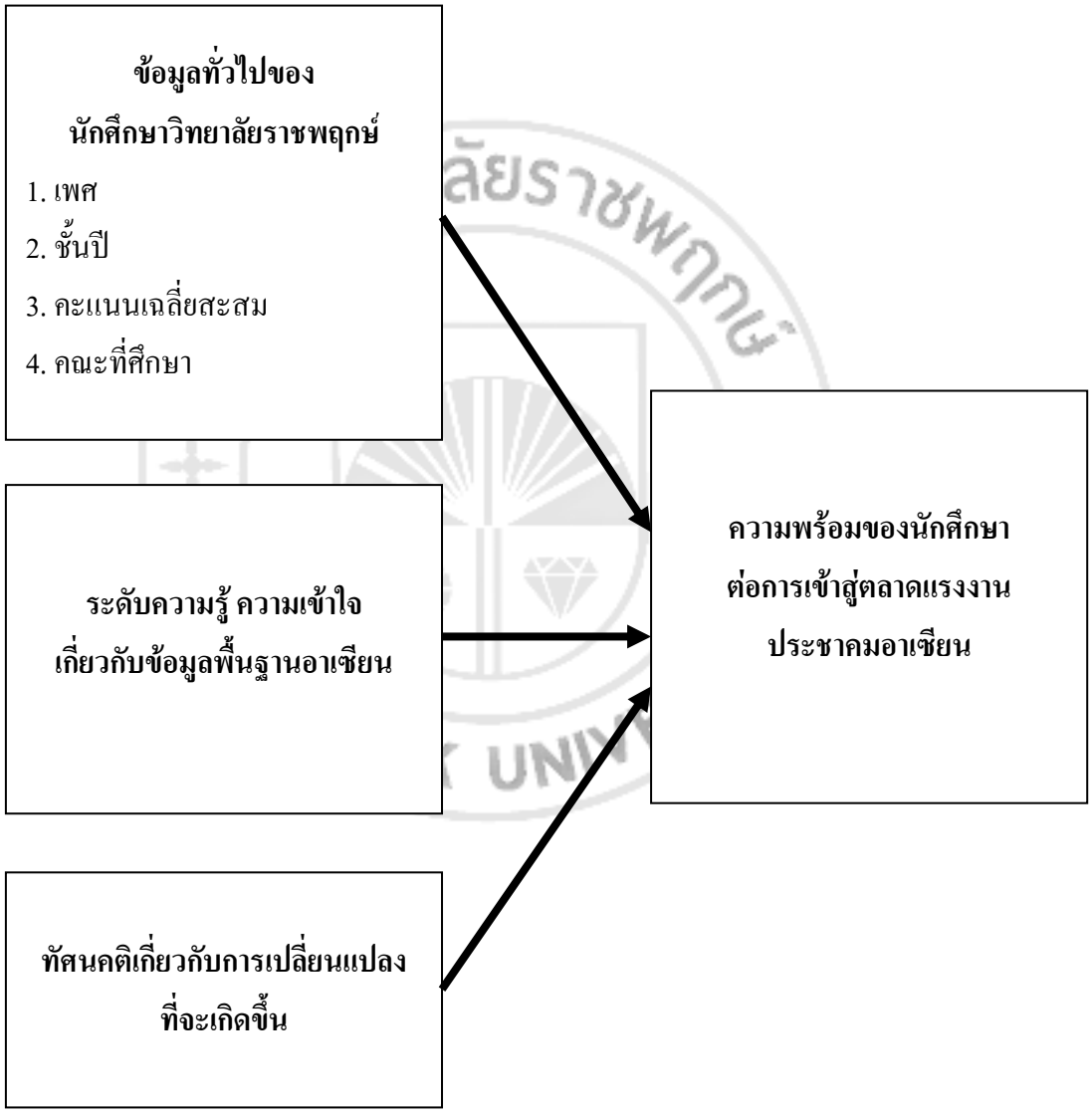

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยทำการรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามจากนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยราชพฤกษ์ ประจำปีการศึกษา 2555 ทั้ง 6 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ รวมทั้งหมด จำนวน 3,003 คน ข้อมูลนักศึกษาที่ลงทะเบียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 วันที่ 6 ธันวาคม 2555 จากสำนักงานทะเบียน วิทยาลัยราชพฤกษ์ รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 3.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาลัยราชพฤกษ์ ประจำปีการศึกษา 2555

คณะ	จำนวนประชากร (คน)
คณะบริหารธุรกิจ	2,027
คณะบัญชี	609
คณะนิเทศศาสตร์	111
คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์	146
คณะนิติศาสตร์	104
คณะศิลปะศาสตร์	6
รวมทั้งสิ้น	**3,003**

ที่มา : สำนักงานทะเบียนวิทยาลัยราชพฤกษ์ ณ วันที่ 4 มกราคม 2556

กลุ่มตัวอย่าง คำนวณกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากร โดยใช้สูตรคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 353 คน ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2} = \frac{3,003}{1 + 3,003\ (0.05)^2} = 352.98$$

โดยที่

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

e คือ ความคาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามคณะต่างๆ ของนักศึกษา ดังนี้

จำนวนตัวอย่างทั้งหมด x จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มชั้น = จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มชั้น
จำนวนประชากรทั้งหมด

ดังนั้น การสุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ประจำปีการศึกษา 2555 ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ประชากร / กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ประจำปีการศึกษา 2555

คณะ	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
คณะบริหารธุรกิจ	2,027	238
คณะบัญชี	609	71
คณะนิเทศศาสตร์	111	14
คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์	146	17
คณะนิติศาสตร์	104	12
คณะศิลปะศาสตร์	6	1
รวม	**3,003**	353

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งในใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งทั้งหมด 5 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี ผลการศึกษา และคณะที่ศึกษา ลักษณะคำถามเป็นแบบมีหลายคำตอบ (multiple choice) โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ลักษณะคำถามเป็นแบบมีหลายคำตอบ (multiple choice) โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีทั้งหมด 20 ข้อ

ตอนที่ 3 ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ประเภทของคำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว คำตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด กำหนดระดับความสำคัญดังนี้

5 หมายถึง เข้าใจมากที่สุด
4 หมายถึง เข้าใจมาก
3 หมายถึง เข้าใจปานกลาง
2 หมายถึง เข้าใจน้อย
1 หมายถึง เข้าใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ประเภทของคำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว คำตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด กำหนดระดับความสำคัญดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประเภทของคำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว คำตอบแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด กำหนดระดับความสำคัญดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 3-5 เป็นคำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) การแปลความหมายของคะแนน พิจารณาค่าเฉลี่ย จากคะแนนทุกข้อของกลุ่มตัวอย่างโดยมีเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.45 หมายถึง ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.45 หมายถึง ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

การตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปทำการทดสอบความเที่ยงตรงและหาความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามที่จัดทำแล้วได้ไปปฏิบัติดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ในการหาความเที่ยงตรง ตามเนื้อหาของแบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา และโครงสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มที่มีความคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ของ Cronbach

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ จำนวน 353 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยตัวเองในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556 ในช่วงวันที่ 10-30 เป็นระยะเวลา 20 วัน และนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูล หลังจากที่ได้รับแบบสอบถามแล้ว ตรวจดูความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หลังจากนั้นจึงทำการจัดแต่งข้อมูลของแบบสอบถาม เพื่อให้ข้อมูลอยู่ในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน พร้อมที่จะนำไปลงรหัสได้

2. ลงรหัสและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติตาม วัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลทั่วไปด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการอธิบายข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการอธิบายระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้อธิบายค่าความแปรปรวนของข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม

2. สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐานและทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ใช้ Multiple regression เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. แปลความหมายและสรุปผลในการวิเคราะห์ด้วยตารางและคำอธิบายใต้ตาราง

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ RAJAPRUK UNIVERSITY

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน” เพื่อศึกษาทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยราชพฤกษ์ ประจำปีการศึกษา 2555 ทั้ง 6 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ รวมทั้งหมด จำนวน 3,003 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 353 คน สุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามคณะต่างๆ ของนักศึกษา ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean) ของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability) สำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี ผลการศึกษา และคณะที่ศึกษา โดยวิเคราะห์จากความถี่ และร้อยละ เสนอผลในรูปแบบของตาราง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยวิเคราะห์จากความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย เสนอผลในรูปแบบของตาราง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (multiple regression analysis) เสนอผลในรูปแบบของตาราง วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี ผลการศึกษา และคณะที่ศึกษาโดยนำเสนอในรูปของความถี่และร้อยละ ดังตาราง

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ

เพศ	**จำนวน**	**ร้อยละ**
ชาย	218	61.76
หญิง	135	38.24
รวม	**353**	**100.00**

จากตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีทั้งหมด 218 คน คิดเป็น ร้อยละ 61.76 ที่เหลือคือ เพศหญิง มีทั้งหมด 135 คน คิดเป็นร้อยละ 38.24

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	60	17.00
ชั้นปีที่ 2	79	22.38
ชั้นปีที่ 3	108	30.59
ชั้นปีที่ 4	106	30.03
รวม	**353**	**100.00**

จากตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 108 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.59 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 106 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.03 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 79 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.38 และชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)

คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)	จำนวน	ร้อยละ
1.00 – 1.50	8	2.27
1.51 – 2.00	43	12.18
2.01– 2.50	122	34.56
2.51 – 3.00	108	30.59
3.01 – 3.50	47	13.31
3.51 – 4.00	25	7.08
รวม	**353**	**100.00**

จากตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01– 2.50 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 34.56 รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 30.59 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.31 เกรดเฉลี่ยสะสม 1.51 – 2.00 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.18 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.08 และเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.50 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 ตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะบริหารธุรกิจ	238	67.42
คณะบัญชี	71	20.11
คณะนิเทศศาสตร์	14	3.97
คณะนิติศาสตร์	12	3.40
คณะศิลปะศาสตร์	1	0.28
คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์	17	4.82
รวม	**353**	**100.00**

จากตาราง 4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนในคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 67.42 รองลงมาคือ คณะบัญชี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 20.11 คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.82 คณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 คณะนิติศาสตร์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 และคณะศิลปะศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยนำเสนอในรูปของความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ดังตาราง

ตาราง 5 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของนักเรียน จำแนกตามความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ข้อคำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความหมายของอาเซียน	164	46.46	189	53.54
2. สัญลักษณ์ของอาเซียน	38	10.76	315	89.24
3. ผู้ก่อตั้งอาเซียนแรก	131	37.11	222	62.89
4. วัตถุประสงค์ของการร่วมกลุ่มเศรษฐกิจ	113	32.01	240	67.99
5. การประชุมประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน	224	63.46	129	36.54

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. อาเซียน (ASEAN) ย่อมาจาก	124	35.13	229	64.87
7. จำนวนสมาชิกอาเซียน	301	85.27	52	14.73
8. อาเซียนบวก 3 คือ	116	32.86	237	67.14
9. ข้อใดไม่ใช่ อาเซียน 3 เสาหลัก	184	52.12	169	47.88
10. ต้นเหตุการณ์กำเนิดอาเซียน	161	45.61	192	54.39
11. ผลความร่วมมือของอาเซียน	293	83.00	60	17.00
12. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ในการร่วมกลุ่ม	150	42.49	203	57.51
13. ประเทศที่ไม่ใช่กลุ่มสมาชิกอาเซียน	286	81.02	67	18.98
14. AFTA เกี่ยวข้องกับ	245	69.41	108	30.59
15. เป้าหมายของ AFTA	182	51.56	171	48.44
16. อาเซียนจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีระหว่างประเทศสมาชิกในปี พ.ศ. ใด	245	69.41	108	30.59
17. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ความร่วมมือด้านแรงงานภายใต้การประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน	78	22.10	275	77.90
18. มี 7 สาขาอาชีพที่ประเทศสมาชิกอาเซียนมีการจัดทำ Mutual Recognition Agreement MRA)	127	35.98	226	64.02
19. ภาษาราชการของกลุ่มประเทศอาเซียน	297	84.14	56	15.86
20. ประเทศไทยได้รับผิดชอบในการจัดทำ Road Map การรวมกลุ่มสินค้าและบริการที่สำคัญในสาขา	130	36.83	223	63.17
คะแนนค่าเฉลี่ย	180	50.84	173	49.16

จากตาราง 5 คะแนนรวมเฉลี่ยของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูกคือ จำนวน 180 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.84 และตอบผิดจำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.16 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกสูงสุดคือ จำนวนสมาชิกอาเซียน จำนวน 301 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.27 รองลงมาคือ คำถามเกี่ยวกับภาษาราชการของกลุ่มประเทศอาเซียน จำนวน 297 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.14 และคำถามเกี่ยวกับผลความร่วมมือของอาเซียน จำนวน 293 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.00 สำหรับข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุด คือ คำถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของอาเซียน จำนวน 315 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.24 รองลงมาคือ คำถามเกี่ยวกับข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ความร่วมมือด้านแรงงานภายใต้การประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน จำนวน 275 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.90 และคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการร่วมกลุ่มเศรษฐกิจ จำนวน 240 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.99 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยนำเสนอในรูปของค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง

ตาราง 6 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. ประชาคมอาเซียนจะส่งผลต่อการเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ท่าน	3.67	0.960	มาก	2
2. หากมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสารสะดวกขึ้นเมื่อประเทศก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	3.79	0.808	มาก	1
3. หากท่านได้รับการพัฒนาทักษะด้านภาษาประจ้าชาติในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยให้เกิดความได้เปรียบทางด้านการค้า	3.62	0.792	มาก	5
4. กระทรวงการพาณิชย์เป็นเจ้าภาพหลักด้านการแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างประเทศ ซึ่งท่านจะได้รับผลกระทบจากการแลกเปลี่ยนสินค้าดังกล่าว	3.58	0.769	มาก	7
5. เสาประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมสวัสดิการสังคม และสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ซึ่งจะสามารถช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นได้	3.61	0.780	มาก	6

ตาราง 6 (ต่อ)

ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
6. ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงทางอาเซียนจะช่วยให้ภูมิภาค มีความเป็นเอกภาพ สงบสุข และแข็งแกร่งมากขึ้น	3.67	0.844	มาก	2
7. กฎบัตรอาเซียนเป็นร่างสนธิสัญญาที่ท้าร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ในประชาคมอาเซียน ที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของสมาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้ประชาคมอาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นและมั่นคงมากขึ้น	3.67	0.854	มาก	2
8. การรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยสร้างให้เกิดความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจที่สมบูรณ์และมีทิศทางการค้าที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตของท่าน เช่น ด้านการค้าขาย ด้านการลงทุน ด้านการมีงานท้า เป็นต้น	3.66	0.852	มาก	3
9. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานโยบายส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.67	0.772	มาก	2
10. ประเทศไทยต้องมีการพัฒนาความพร้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคง ไปพร้อมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ก้าวทันประเทศเพื่อนบ้าน	3.65	0.829	มาก	4
โดยรวม	**3.66**	**0.584**	**มาก**	

จากตาราง 6 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.66) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ การพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสารสะดวกขึ้นเมื่อประเทศก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ($\overline{X}$ =3.79) รองลงมาคือ ประชาคมอาเซียนจะส่งผลต่อการเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงทางอาเซียนจะช่วยให้ภูมิภาคมีความเป็นเอกภาพ สงบสุข และแข็งแกร่งมากขึ้น กฎบัตรอาเซียนเป็นร่างสนธิสัญญาที่ท้าร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ในประชาคมอาเซียน ที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของสมาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้ประชาคมอาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นและมั่นคงมากขึ้น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการ

พัฒนานโยบายส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\overline{X}$=3.67) และการรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยสร้างให้เกิดความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจที่สมบูรณ์และมีทิศทางการค้าที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตของท่าน เช่น ด้านการค้าขาย ด้านการลงทุน ด้านการมีงานท้า เป็นต้น ($\overline{X}$=3.66) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นโดยนำเสนอในรูปของค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง

ตาราง 7 ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจแห่งอาเซียนทำให้มีความเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน	3.76	0.861	มาก	2
2. การใช้มาตรฐานสากลเพื่อใช้เป็นตัววัดระดับความรู้ความสามารถของแรงงาน	3.65	0.753	มาก	6
3. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการยอมรับคำติเตียน	3.62	0.771	มาก	8
4. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระ โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม	3.58	0.731	มาก	11
5.ในอนาคตการทำงานจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม	3.76	0.741	มาก	2
6.เมื่อมีความหลากหลายของแรงงานก็จะก่อให้เกิดงานที่สร้างสรรค์มากขึ้น	3.69	0.722	มาก	4
7. จะเกิดการพัฒนาศักยภาพของแรงงานมากขึ้น เนื่องจากความหลากหลายของแรงงาน	3.69	0.771	มาก	4
8. ผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลาย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นการผสมผสานในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด	3.78	0.804	มาก	1

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
9. การสร้างนิสัยแรงงานให้เป็นคนตรงต่อเวลามีความจำเป็นในการทำงานมาก	3.60	0.870	มาก	10
10. จะต้องมีการปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน เนื่องจากมีผู้ร่วมงานเป็นชาติอาเซียน	3.65	0.797	มาก	6
11. การทำงานที่มีผู้ร่วมงานเป็นชนชาติสมาชิกอาเซียนนั้นทำให้ระเบียบการทำงานควรมีความยืดหยุ่น	3.66	0.811	มาก	5
12. จะต้องลดระยะเวลาทำงานลงเพื่อเพิ่มจำนวนคนทำงานให้มากขึ้น	3.64	0.811	มาก	7
13. จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเอง เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาดแรงงาน	3.76	0.783	มาก	2
14. ท่านเห็นด้วยกับการเปิดตลาดเสรีแรงงานเพราะจะได้รับค่าจ้างระดับสากล	3.70	0.805	มาก	3
15. ท่านเห็นด้วยที่จะมีการเก็บภาษีในระดับสากล (สูงขึ้นตามเกณฑ์ รัฐสวัสดิการ)	3.65	0.822	มาก	6
16. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะมีการปรับระดับค่าจ้างของแรงงานให้อยู่ในระดับสากล	3.61	0.791	มาก	9
โดยรวม	**3.67**	**0.482**	**มาก**	

จากตาราง 7 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=3.67) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นมากที่สุด คือ ผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลาย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นการผสมผสานในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ($\overline{X}$=3.78) รองลงมาคือ การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจแห่งอาเซียนทำให้มีความเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน ในอนาคตการทำงานจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้

ความสามารถให้แก่ตนเอง เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาดแรงงาน ($\overline{X}$=3.76) และเห็นด้วยกับการเปิดตลาดเสรีแรงงานเพราะจะได้รับค่าจ้างระดับสากล ($\overline{X}$=3.70) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยนำเสนอในรูปของค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง

ตาราง 8 ระดับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	$\overline{X}$	**S.D.**	**แปลผล**	**อันดับที่**
1. ท่านมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลประชาคมอาเซียนจากสื่อต่างๆ	3.74	0.823	มาก	1
2. ท่านมีความพร้อมในการใช้งานคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	3.74	0.735	มาก	1
3. ท่านมีความพร้อมในการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาของสมาชิกอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	3.58	0.926	มาก	4
4. ท่านมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	3.68	0.894	มาก	2
5. ท่านได้มีการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน	3.64	0.962	มาก	3
โดยรวม	3.67	0.696	**มาก**	

จากตาราง 8 กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=3.67) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลประชาคมอาเซียนจากสื่อต่างๆ และมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียนในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน ($\overline{X}$=3.74) รองลงมาคือ มีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน ($\overline{X}$=3.68) และมีการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน ($\overline{X}$=3.64) ตามลำดับ

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (multiple regression analysis) เสนอผลในรูปแบบของตาราง วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สมมติฐานที่ 1 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 9

ตาราง 9 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความเข้าใจ	Standardized Coefficients Bata	ค่า t	Sig.
1. ประชาคมอาเซียนจะส่งผลต่อการเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ท่าน	-.090	-1.159	.247
2. หากมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสารสะดวกขึ้นเมื่อประเทศก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	.049	.666	.506
3. หากท่านได้รับการพัฒนาทักษะด้านภาษาประจ้าชาติในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยให้เกิดความได้เปรียบทางด้านการค้า	.029	.452	.651
4. กระทรวงการพาณิชย์เป็นเจ้าภาพหลักด้านการแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างประเทศ ซึ่งท่านจะได้รับผลกระทบจากการแลกเปลี่ยนสินค้าดังกล่าว	.127	1.902	.058
5. เสาประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ส่งเสริมสวัสดิการสังคม และสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ซึ่งจะสามารถช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นได้	.006	.097	.922
6. ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงทางอาเซียนจะช่วยให้ภูมิภาคมีความเป็นเอกภาพ สงบสุข และแข็งแกร่งมากขึ้น	.004	.050	.960
7. กฎบัตรอาเซียนเป็นร่างสนธิสัญญาที่ท้าร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ในประชาคมอาเซียน ที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของสมาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้ประชาคมอาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นและมั่นคงมากขึ้น	.217	3.175	.002
8. การรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยสร้างให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สมบูรณ์และมีทิศทางการค้าที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตของท่าน เช่น ด้านการค้าขาย ด้านการลงทุน ด้านการมีงานท้า เป็นต้น	.079	1.111	.267

ตาราง 9 (ต่อ)

ความเข้าใจ	Standardized Coefficients Bata	ค่า t	Sig.
9. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานโยบายส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	.002	.024	.981
10. ประเทศไทยต้องมีการพัฒนาความพร้อมด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคง ไปพร้อมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ก้าวทันประเทศเพื่อนบ้าน	.018	.254	.800
Constant Beta = 2.274 R = 0.347, R^2 = 0.121, Adjusted R^2= 0.095, SEE = 0.662, F= 4.692, Sig. of F = 0.000*			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตาราง 9 ผลการทดสอบ พบว่า ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 มีจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ กฎบัตรอาเซียนเป็นร่างสนธิสัญญาที่ท้าร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ในประชาคมอาเซียน ที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของสมาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้ประชาคมอาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นและมั่นคงมากขึ้น นั่นหมายความว่า นักศึกษาที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียนอย่างถูกต้องมีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สมมติฐานที่ 2 ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 10

ตาราง 10 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง	Standardized Coefficients Bata	ค่า t	Sig.
1. การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจแห่งอาเซียนทำให้มีความเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน	-.001	-.022	.982
2. การใช้มาตรฐานสากลเพื่อใช้เป็นตัววัดระดับความรู้ความสามารถของแรงงาน	.058	.979	.328
3. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการยอมรับคำติเตียน	-.063	-1.128	.260
4. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระ โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม	.091	1.693	.091
5.ในอนาคตการทำงานจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม	.019	.343	.732
6.เมื่อมีความหลากหลายของแรงงานก็จะก่อให้เกิดงานที่สร้างสรรค์มากขึ้น	.017	.304	.761
7. จะเกิดการพัฒนาศักยภาพของแรงงานมากขึ้น เนื่องจากความหลากหลายของแรงงาน	.086	1.374	.170
8. ผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลาย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นการผสมผสานในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด	.133	2.184	.030
9. การสร้างนิสัยแรงงานให้เป็นคนตรงต่อเวลามีความจำเป็นในการทำงานมาก	-.075	-1.369	.172
10. จะต้องมีการปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน เนื่องจากมีผู้ร่วมงานเป็นชาติอาเซียน	.167	2.675	.008
11. การทำงานที่มีผู้ร่วมงานเป็นชนชาติสมาชิกอาเซียนนั้นทำให้ระเบียบการทำงานควรมีความยืดหยุ่น	.075	1.280	.201
12. จะต้องลดระยะเวลาทำงานลงเพื่อเพิ่มจำนวนคนทำงานให้มากขึ้น	.071	1.248	.213
13. จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเอง เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาดแรงงาน	.101	1.678	.094

ตาราง 10 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง	Standardized Coefficients Bata	ค่า t	Sig.
14. ท่านเห็นด้วยกับการเปิดตลาดเสรีแรงงานเพราะจะได้รับค่าจ้างระดับสากล	.059	.959	.338
15. ท่านเห็นด้วยที่จะมีการเก็บภาษีในระดับสากล (สูงขึ้นตามเกณฑ์ รัฐสวัสดิการ)	-.032	-.571	.568
16. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะมีการปรับระดับค่าจ้างของแรงงานให้อยู่ในระดับสากล	.200	3.474	.001
Constant Beta = 0.694 R = 0.611, R^2 = 0.373, Adjusted R^2 = 0.344, SEE = 0.564, F= 12.518, Sig. of F = 0.000*			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตาราง 10 ผลการทดสอบ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 มีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ ผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลาย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นการผสมผสานในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด จะต้องมีการปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน เนื่องจากมีผู้ร่วมงานเป็นชาติอาเซียน และมีการปรับระดับค่าจ้างของแรงงานให้อยู่ในระดับสากล นั่นหมายความว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติเกี่ยวกับ ทั้ง 3 ข้ออย่างถูกต้องมีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

บทที่ 5
สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง“ทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานอาเซียน ศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเพื่อศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานอาเซียน ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยราชพฤกษ์ ประจำปีการศึกษา 2555 ทั้ง 6 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ รวมทั้งหมด จำนวน 3,003 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 353 คน สุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามคณะต่างๆ ของนักศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่องทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน มีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้

1.ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยราชพฤกษ์ ประจำปีการศึกษา 2555 ทั้ง 6 คณะ จำนวนทั้งสิ้น 353 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01– 2.50 เรียนในคณะบริหารธุรกิจ

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ยของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ 50.84 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกสูงสุดคือ จำนวนสมาชิกอาเซียน คิด

เป็นร้อยละ 85.27 สำหรับข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุด คือ คำถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของอาเซียน คิดเป็นร้อยละ 89.24

ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ การพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสารสะดวกขึ้นเมื่อประเทศก้าวสู่ประชาคมอาเซียน รองลงมาคือ ประชาคมอาเซียนจะส่งผลต่อการเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงทางอาเซียนจะช่วยให้ภูมิภาคมีความเป็นเอกภาพ สงบสุข และแข็งแกร่งมากขึ้น กฎบัตรอาเซียนเป็นร่างสนธิสัญญาที่ท้าร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ในประชาคมอาเซียน ที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของสมาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้ประชาคมอาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นและมั่นคงมากขึ้น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานโยบายส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. ทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นมากที่สุด คือ ผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลาย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นการผสมผสานในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด รองลงมาคือ การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจแห่งอาเซียนทำให้มีความเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน ในอนาคตการทำงานจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้แก่ตนเอง เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาดแรงงาน

4. ความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แสดงรายละเอียดได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลประชาคมอาเซียนจากสื่อต่างๆ และมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน รองลงมาคือ มีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรม

อาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน และมีการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน

5. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผลการทดสอบ พบว่า ระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 มีจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ กฎบัตรอาเซียนเป็นร่างสนธิสัญญาที่ท้าร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ในประชาคมอาเซียน ที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของสมาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้ประชาคมอาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นและมั่นคงมากขึ้น นั่นหมายความว่า นักศึกษาที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียนอย่างถูกต้องมีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สมมติฐานที่ 2 ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผลการทดสอบ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 มีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ ผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลาย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นการผสมผสานในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด จะต้องมีการปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน เนื่องจากมีผู้ร่วมงานเป็นชาติอาเซียน และมีการปรับระดับค่าจ้างของแรงงานให้อยู่ในระดับสากล นั่นหมายความว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติเกี่ยวกับ ทั้ง 3 ข้ออย่างถูกต้องมีอิทธิพลต่อความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจต่อทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน อภิปรายผลตามรายละเอียดการค้นพบ ดังนี้

ประการแรก ทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน พบว่า นักศึกษามีระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มีคะแนนรวมเฉลี่ยร้อยละ 50.84 ซึ่งมีความรู้มากที่สุดในเรื่องของจำนวนสมาชิกอาเซียน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากสื่อต่างๆ ทางสาธารณะที่มีการประชาสัมพันธ์ จึงทำให้นักศึกษาเกิดการรับรู้ในเรื่องนี้มากที่สุด สำหรับความ

เข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสารสะดวกขึ้นเมื่อประเทศก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่รู้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของประชาคมอาเซียน หากมีการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษจะช่วยในการสื่อสารกับสมาชิกประชาคมอาเซียนทุกประเทศได้ และสำหรับทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นมากที่สุด คือ ผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลาย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นการผสมผสานในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากนักศึกษารู้ว่าถ้าหากเปิดประตูอาเซียนแล้ว จะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานแล้วจะมีการผสมผสานในการทำงานจากทุกประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียน ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกราช อะมะวัลย์ (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน ได้แก่ ปัจจัยด้านความเข้าใจ

ประการที่สองด้านความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุด คือ มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลประชาคมอาเซียนจากสื่อต่างๆ และมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น คือ ถ้าหากนักศึกษามีระดับความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น เพิ่มมากขึ้น ก็จะส่งผลต่อความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากนักศึกษามีความสนใจในข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน และรวมถึงการกระตุ้นจากปัจจัยภายนอกต่างๆ เช่น การประชาสัมพันธ์จากภาครัฐและภาคเอกชนตามสื่อต่างๆ สถาบันการศึกษาต่างๆ มีการให้ความสำคัญและสอดแทรกในบทเรียนหลายๆ วิชา จึงทำให้นักศึกษามีความพร้อมในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรวรรณ สีลวานิช (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนะเกี่ยวกับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ ทัศนะที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ ด้านการเตรียมพร้อมของนักศึกษาในการปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปแก่สถาบันการศึกษา

1. สถาบันการศึกษาควรให้สำคัญต่อเรื่องของประชาคมอาเซียน ซึ่งควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา และปรับปรุงระบบการจัดการเรียนการสอนให้ทันสอดคล้องกับสถานการณ์ในอนาคตที่ประตูอาเซียนจะเปิด

2. สถาบันการศึกษาควรมีการส่งเสริมให้มีการศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปด้วยกัน โดยใช้รูปแบบการฝึกงานหรือการฝึกอาชีพ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยให้โอกาสทดลองปฏิบัติงานจริง ดังเช่น การจัดตั้งธุรกิจจำลองเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง

3. ควรให้การสนับสนุนการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนด้วยการศึกษา ด้วยการสร้างความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน ความแตกต่างด้านชาติพันธุ์ หลักสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประชาคมอาเซียน โดยเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพราะเป็นภาษาราชการของประชาคมอาเซียน

4. ควรกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและผลกระทบจากประชาคมอาเซียน โดยเน้นให้นักศึกษาสำรวจตนเอง เพื่อให้ทราบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. ควรมีการวิจัยถึงสถานการณ์และภาพรวมของประชาคมอาเซียน ภาพอนาคตของประชาคมอาเซียนและผลกระทบของประชาคมอาเซียนต่อคุณภาพการศึกษา เพื่อการพัฒนาหลักสูตรของสถาบันการศึกษามุ่งสู่ระดับสากล

2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเกี่ยวอนาคตการศึกษาไทยและคุณภาพบัณฑิต ที่สามารถรองรับการเปิดประตูอาเซียน

บรรณานุกรม

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. (2554). **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับการคุ้มครองแรงงาน.** วันที่ค้นข้อมูล 21 พฤษภาคม 2554, เข้าถึงได้จาก www.labour.or.th/article/doc/A-14.pdf

กระทรวงการต่างประเทศ. (2552 ก). **แนะนำให้รู้จักอาเซียน.** กรุงเทพฯ.เอกสารแผ่นพับ.

_____ . (2552 ข). **ผลการประชุมสุดยอดอาเซียน.** วันที่ค้นข้อมูล 21 พฤษภาคม 2554, เข้าถึงได้จาก www.42ammpmc.org/thai/document_main.php

_____. (2554 ก). **ประชาคมอาเซียน.** วันที่ค้นข้อมูล 21 พฤษภาคม 2554, เข้าถึงได้จาก www.mfa.go.th/ASEANcommunity.

_____. (2554 ข). **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.** วันที่ค้นข้อมูล 21 พฤษภาคม 2554, เข้าถึงได้จาก www.mfa.go.th/web/3020.php?sid=4052

_____. (2554 ค). **กฎบัตรอาเซียน.** วันที่ค้นข้อมูล 21 พฤษภาคม 2554, เข้าถึงได้จาก www.mfa.go.th/web/2775.php

_____. (2554 ง). **กรอบความร่วมมืออาเซียน.** วันที่ค้นข้อมูล 21 พฤษภาคม 2554, เข้าถึงได้จาก www.mfa.go.th/web/1650.php

_____. (2553). **แผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (พ.ศ. 2552-2558).** กรุงเทพฯ : เพจเมคเกอร์ จำกัด

ไพรัส ลำยอง. (2545). **การจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานในอิสราเอล.** สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2554, จาก www.policy.doe.go.th/ebook/020400004399_2.doc

ศุภวัลย์ พลายน้อย และ เนาวรัตน์ พลายน้อย. (2529). **การย้ายถิ่น.** สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2554, จาก http://www.cps.chula.ac.th/research_division/Theory/t_migration.html

เศกสิน ศรีวัฒนานุกูลกิจ. (2541). **คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานไทยในญี่ปุ่น : กรณีศึกษาแรงงานนอกกฎหมาย.** รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ

สุพรรณิกา แก้วเกิดสี. (2549). **ผลของเขตการค้าเสรีอาเซียนต่อกระบวนการใช้แรงงานในอุตสาหกรรมรองเท้า : แรงงานกำลังจะกลายเป็นช่างรองเท้าหรือลูกจ้างผลิตรองเท้า.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). **ความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทย.** กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรวรรณ สีลวานิช. (2554). **ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน**. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, หลักสูตรพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกราช อะมะวัลย์. (2554). **การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558.** สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่งคง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

Jennission, Roel Peter Wilhelmina. (2004). **Macro-economic determinants of Internation in Europe.** Retrived Maech 22, 2001, from http://www.google.com/books?hl=th&lr=&id=SscoZl-UrjOC&oi=fnd&pg=PP11&dq=macro+economic+determinant+in+Europe&ots=eSGKFy6l_d&sig=4DufcTJK1PfGYPR7fYeuMnyhjek#v=onepage&q&f=false

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ RAJAPRUK UNIVERSITY

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง “ทัศนคติและความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน”

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ☑ ลงหน้าข้อความที่ตรงต่อความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. ปัจจุบันศึกษาชั้นปีที่

☐ 1. ชั้นปีที่ 1 ☐ 2. ชั้นปีที่ 2

☐ 3. ชั้นปีที่ 3 ☐ 4. ชั้นปีที่ 4

3. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ในภาคเรียนปัจจุบันล่าสุด (สำหรับนักศึกษาปี 1 ให้ใช้เกรดเฉลี่ยเดิม)

☐ 1. 1.00 – 1.50 ☐ 2. 1.51 – 2.00

☐ 3. 2.01-2.50 ☐ 4. 2.51 – 3.00

☐ 5. 3.01 – 3.50 ☐ 6. 3.51 – 4.00

4. ท่านศึกษาในคณะใด

☐ 1. คณะบริหารธุรกิจ ☐ 2. คณะบัญชี ☐ 3. คณะนิเทศศาสตร์

☐ 4. คณะนิติศาสตร์ ☐ 5. คณะศิลปะศาสตร์

☐ 6. คณะวิทยาศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

1. อาเซียนคืออะไร

☐ 1. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออก ☐ 2. องค์กรแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออก

☐ 3. ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ☐ 4. ประชาชาติมวลรวมแห่งทวีปเอเชียใต้

2. สัญลักษณ์ของอาเซียนคืออะไร

☐ 1. รวงข้าว 10 รวง ☐ 2. รวงข้าว 11 รวง

☐ 3. รวงข้าว 10 ตัน ☐ 4. รวงข้าว 11 ตัน

3. บุคคลที่ถือว่าเป็นผู้ก่อตั้งอาเซียนแรกเริ่มคือใคร

☐ 1. ดร.ถนัด คอมันต์ ☐ 2. นายศุภชัย พานิชศักดิ์

☐ 3. ดร.มหาเดย์ มูฮัมหมัด ☐ 4. ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ

4. ข้อใดคือวัตถุประสงค์ของการร่วมกลุ่มเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค

☐ 1. เพื่อให้สมาชิกมีกาค้าอย่างเสรีมากขึ้น

☐ 2. เพื่อให้ประเทศสมาชิกติดต่อค้าขายกันได้ง่ายขึ้น

☐ 3. เพื่อให้ประเทศสมาชิกนำสินค้าของประเทศตนมาขายมากขึ้น

☐ 4. เพื่อให้ประเทศสมาชิกได้ร่วมมือกันต่อต้านสินค้าของประเทศนอกกลุ่ม

5. การประชุมประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียนเรียกว่าอะไร

☐ 1. การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ☐ 2. การประชุมอาเซียนซัมมิท

☐ 3. การจัดประชุมร่วมกับประเทศนอกกลุ่มสมาชิก ☐ 4. การประชุม “อาเซียนบวกสาม”

6. ข้อใดคือ อาเซียน (ASEAN)

☐ 1. Asia South East Association Nations ☐ 2. Association for South East Asian Nations

☐ 3. Asia South Association National ☐ 4. Association for South East Asian National

7. สมาชิกอาเซียนมีกี่ประเทศ

☐ 1. 10 ประเทศ ☐ 2. 12 ประเทศ

☐ 3. 15 ประเทศ ☐ 4. 20 ประเทศ

8. อาเซียนบวก 3 มีตัวย่อว่าอย่างไร

☐ 1. APT ☐ 2. AST

☐ 3. ATS ☐ 4. ATP

9. อาเซียนมี 3 เสาหลัก ยกเว้นข้อใด

☐ 1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ☐ 2. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน

☐ 3. ประชาคมการเมืองอาเซียน ☐ 4. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม

10. ต้นเหตุการณ์กำเนิดอาเซียน ข้อใดไม่ใช่

☐ 1. ปัจจัยทางการเมือง- กระบวนการให้เอกราช/การปลดปล่อย

☐ 2. การลงนามในปฏิญญากรุงเทพ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510

☐ 3. การรวมตัวด้านเศรษฐกิจ ☐ 4. สงครามเย็น

มหาวิทยาลัยราชภัฏ RAJAPRUK UNIVERSITY

11. ข้อใดเป็นผลความร่วมมือของอาเซียน

☐ 1. เขตการลงทุนอาเซียน ☐ 2. เขตการค้าเสรีอาเซียน

☐ 3. ความร่วมมือด้านบริการของอาเซียน ☐ 4. ถูกทุกข้อ

12. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ในการร่วมกลุ่มของอาเซียน

☐ 1. เพื่อพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ

☐ 2. เพื่อส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง

☐ 3. เพื่อร่วมกันต่อต้านการเข้ามาลงทุนของต่างชาติ

☐ 4. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศ

13. ประเทศใดไม่ใช่กลุ่มสมาชิกอาเซียน

☐ 1. อินโดนีเซียร์ ☐ 2. เมียนมาร์

☐ 3. สิงคโปร์ ☐ 4. ติมอร์-เลสเต

14. AFTA เกี่ยวข้องกับข้อใด

☐ 1. เขตการค้าเสรี ☐ 2. เขตปกครองพิเศษ

☐ 3. เขตส่งเสริมการท่องเที่ยว ☐ 4. เขตพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ

15. เป้าหมายของ AFTA คืออะไร

☐ 1. การส่งเสริมให้เกิดการค้าในภูมิภาคอย่างเสรีปราศจากอุปสรรคทั้งด้านภาษีและที่มิใช่ภาษี

☐ 2. การจัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสินค้าและบริการ 11 สาขา

☐ 3. ทำให้ภูมิภาคอาเซียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้

☐ 4. ทำให้ภูมิภาคอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้อยู่ร่วมกันด้วยความเอื้ออาทร โดยเน้นความร่วมมือในด้านต่างๆ

16. อาเซียนจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีระหว่างประเทศสมาชิกในปี พ.ศ. ใด

☐ 1. พ.ศ. 2557 ☐ 2. พ.ศ. 2558

☐ 3. พ.ศ. 2559 ☐ 4. พ.ศ. 2560

17. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ความร่วมมือด้านแรงงานภายใต้การประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน

☐ 1. การส่งเสริมความร่วมมือด้านการจ้างงานของประชากรในภูมิภาค

☐ 2. การพัฒนาทักษะและยกระดับฝีมือแรงงานอาเซียน

☐ 3. การยกระดับสภาพความเป็นอยู่และความปลอดภัยในการทำงานของผู้ใช้แรงงาน

☐ 4. การก่อตั้งสหภาพแรงงานกลางเพื่อเป็นศูนย์กลางร่วมมือระหว่างแรงงานในภูมิภาคอาเซียน

18. มี 7 สาขาอาชีพที่ประเทศสมาชิกอาเซียนมีการจัดทำ Mutual Recognition Agreement (MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการยอมรับคุณสมบัติของนักวิชาชีพที่สำคัญร่วมกัน เพื่อการถ่ายเทแรงงานฝีมือได้เสรีมากขึ้น มีอาชีพอะไรบ้าง

☐ 1. วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตย์ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักวิจัย

☐ 2. วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตย์ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักวิทยาศาสตร์

☐ 3. วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตย์ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล อาจารย์ภาษาอังกฤษ

☐ 4. วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตย์ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล บัญชี

19. ข้อใดสอดคล้องกับภาษาราชการของกลุ่มประเทศอาเซียน

☐ 1. ภาษาอังกฤษ ☐ 2. ภาษาฝรั่งเศส

☐ 3. ภาษาจีน ☐ 4. ภาษาเสปน

20. ประเทศไทยได้รับผิดชอบในการจัดทำ Road Map การรวมกลุ่มสินค้าและบริการที่สำคัญในสาขาใด

☐ 1. สินค้าเกษตรสินค้าประมง ☐ 2. อิเล็กทรอนิกส์

☐ 3. ท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ (การบิน) ☐ 4. เทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการด้านสุขภาพ

ตอนที่ 3 ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5 = เข้าใจมากที่สุด 4 = เข้าใจมาก 3 = เข้าใจปานกลาง 2 = เข้าใจน้อย และ 1 = เข้าใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเข้าใจ				
	5	4	3	2	1
1. ประชาคมอาเซียนจะส่งผลต่อการเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ท่าน					
2. หากมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้การสื่อสารสะดวกขึ้นเมื่อประเทศก้าวสู่ประชาคมอาเซียน					
3. หากท่านได้รับการพัฒนาทักษะด้านภาษาประจ้าชาติในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยให้เกิดความได้เปรียบทางด้านการค้า					
4. กระทรวงการพาณิชย์เป็นเจ้าภาพหลักด้านการแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างประเทศ ซึ่งท่านจะได้รับผลกระทบจากการแลกเปลี่ยนสินค้าดังกล่าว					
5. เสาประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมสวัสดิการสังคม และสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ซึ่งจะสามารถช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เกิดขึ้นได้					
6. ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงทางอาเซียนจะช่วยให้ภูมิภาค มีความเป็นเอกภาพ สงบสุข และแข็งแกร่งมากขึ้น					

รายการประเมิน	ระดับความเข้าใจ				
	5	4	3	2	1
7. กฎบัตรอาเซียนเป็นร่างสนธิสัญญาที่ท้าร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ในประชาคมอาเซียน ที่วางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของสมาคมอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้ประชาคมอาเซียนมีความเป็นปึกแผ่นและมั่นคงมากขึ้น					
8. การรวมตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยสร้างให้เกิดความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจที่สมบูรณ์และมีทิศทางการค้าที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตของท่าน เช่น ด้านการค้าขาย ด้านการลงทุน ด้านการมีงานท้า เป็นต้น					
9. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานโยบายส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน					
10. ประเทศไทยต้องมีการพัฒนาความพร้อมด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคง ไปพร้อมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ก้าวทันประเทศเพื่อนบ้าน					

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย และ 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจแห่งอาเซียนทำให้มีความเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน					
2. การใช้มาตรฐานสากลเพื่อใช้เป็นตัววัดระดับความรู้ความสามารถของแรงงาน					
3. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการยอมรับคำติเตียน					
4. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระ โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม					
5.ในอนาคตการทำงานจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม					
6.เมื่อมีความหลากหลายของแรงงานก็จะก่อให้เกิดงานที่สร้างสรรค์มากขึ้น					
7. จะเกิดการพัฒนาศักยภาพของแรงงานมากขึ้น เนื่องจากความหลากหลายของแรงงาน					
8. ผู้ร่วมงานที่มีความหลากหลาย เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม เป็นการผสมผสานในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด					
9. การสร้างนิสัยแรงงานให้เป็นคนตรงต่อเวลามีความจำเป็นในการทำงานมาก					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
10. จะต้องมีการปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน เนื่องจากมีผู้ร่วมงานเป็นชาติอาเซียน					
11. การทำงานที่มีผู้ร่วมงานเป็นชนชาติสมาชิกอาเซียนนั้นทำให้ระเบียบการทำงานควรมีความยืดหยุ่น					
12. จะต้องลดระยะเวลาทำงานลงเพื่อเพิ่มจำนวนคนทำงานให้มากขึ้น					
13. จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่ตนเอง เพื่อเป็นตัวเลือกที่ดีของตลาดแรงงาน					
14. ท่านเห็นด้วยกับการเปิดตลาดเสรีแรงงานเพราะจะได้รับค่าจ้างระดับสากล					
15. ท่านเห็นด้วยที่จะมีการเก็บภาษีในระดับสากล (สูงขึ้นตามเกณฑ์ รัฐสวัสดิการ)					
16. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะมีการปรับระดับค่าจ้างของแรงงานให้อยู่ในระดับสากล					

ตอนที่ 5 ความพร้อมของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ท่านมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลประชาคมอาเซียนจากสื่อต่าง ๆ					
2. ท่านมีความพร้อมในการใช้งานคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					
3. ท่านมีความพร้อมในการสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาของสมาชิกอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					
4. ท่านมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียน ในการที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					
5. ท่านได้มีการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานระดับอาเซียน					

ขอขอบคุณสำหรับการตอบแบบสอบถาม